

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΟΔΗΓΟΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΕCB ΕΖΒ ΕΚΤ ΕΚΡ
ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ
ΣΧΕΔΙΑ
ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΩΝ
ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΟΔΗΓΟΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΕCB ΕΖΒ ΕΚΤ ΕΚΡ
ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ
ΣΧΕΔΙΑ
ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΩΝ
ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

© Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, 2005

Διεύθυνση

Kaiserstrasse 29
60311 Frankfurt am Main
Γερμανία

Ταχυδρομική θυρίδα

Postfach 16 03 19
60066 Frankfurt am Main
Γερμανία

Τηλέφωνο

+49 69 1344 0

Δικτυακός τόπος

<http://www.ecb.int>

Φαξ

+49 69 1344 6000

Τέλεξ

411 144 ecb d

Ο παρών Οδηγός εκφράζει τις απόψεις της ΕΚΤ και το περιεχόμενό του τελεί υπό την επιφύλαξη τυχόν εξέτασης της απόφασης 98/415/ΕΚ από τα κοινοτικά όργανα που είναι επιφορτισμένα με τη διασφάλιση της ορθής εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου.

Η εκπόνηση του παρόντος Οδηγού εξυπηρετεί σκοπούς ενημέρωσης. Αυθεντικά είναι μόνο τα κείμενα της νομοθεσίας που δημοσιεύονται στην έντυπη Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος. Επιτρέπεται η αναπαραγωγή για εκπαιδευτικούς και μη εμπορικούς σκοπούς, εφόσον αναφέρεται η πηγή.

ISBN 92-9181-665-5 (έντυπη μορφή)

ISBN 92-9181-666-3 (ηλεκτρονική μορφή)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	5		
ΠΕΡΙΛΗΨΗ	6		
I ΘΕΜΕΛΙΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΡΟΛΟΥ ΤΗΣ ΕΚΤ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ	8	7 Διαβίβαση της γνώμης και συνέχεια που δίνεται σε αυτή	25
		8 Δημοσίευση	25
II ΣΚΟΠΟΙ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 98/415/ΕΚ	10	V ΤΗΡΗΣΗ ΤΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ	26
III ΕΚΤΑΣΗ ΤΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΤ	12	VI ΝΟΜΙΚΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΛΕΙΨΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ	27
1 Αρχές που ζητούν διαβούλευση	12	ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ	29
2 Καλυπτόμενα σχέδια νομοθετικών διατάξεων	13	1 Απόφαση του Συμβουλίου της 29 ^{ης} Ιουνίου 1998 σχετικά με τη διαβούλευση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας με τις εθνικές αρχές για τα σχέδια νομοθετικών διατάξεων (98/415/ΕΚ)	30
3 Πεδίο αρμοδιοτήτων της ΕΚΤ	15	2 Επισκόπηση των θεμάτων που αποτέλεσαν αντικείμενο ρύθμισης βάσει σχεδίων νομοθετικών διατάξεων για τα οποία ζητήθηκε η γνώμη της ΕΚΤ και, παλιότερα, του ΕΝΙ	34
4 Διατάξεις εφαρμογής	18		
IV ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ	20		
1 Κατάλληλος χρόνος διαβούλευσης με την ΕΚΤ	20		
2 Αίτημα για διατύπωση γνώμης	21		
3 Προθεσμίες	23		
4 Αποδεικτικό παραλαβής	24		
5 Έκδοση της γνώμης	24		
6 Γλωσσικό καθεστώς	25		

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Με μεγάλη μου χαρά σας παρουσιάζω την έκδοση με τίτλο *Οδηγός διαβούλευσης των εθνικών αρχών με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα όσον αφορά σχέδια νομοθετικών διατάξεων*. Η έκδοση αυτή, όπως και όλες οι υπόλοιπες εκδόσεις της ΕΚΤ, εκφράζει με σαφήνεια την προσήλωση της ΕΚΤ στις αρχές της δημοσιότητας και της διαφάνειας και, επιπλέον, συμβάλλει στην ευρύτερη διάδοση των στόχων και των δραστηριοτήτων της ΕΚΤ.

Η συνθήκη ΕΚ απαιτεί από τα κράτη μέλη να ζητούν τη γνώμη της ΕΚΤ για σχέδια νομοθετικών διατάξεων που εμπίπτουν στο πεδίο αρμοδιότητας της τελευταίας. Μετά τη διεύρυνση, η οποία αποτέλεσε σταθμό στην ιστορία της ΕΕ, αυξήθηκε σημαντικά ο αριθμός των φορέων που μετέχουν στην υπό θεώρηση διαδικασία διαβούλευσης. Ως εκ τούτου, η ΕΚΤ εκπόνησε τον παρόντα Οδηγό προς ενημέρωση των εθνικών αρχών, ιδίως στα νέα κράτη μέλη, και συνδρομή τους στην εκπλήρωση της σχετικής υποχρέωσης. Ενόψει των παραπάνω, ο Οδηγός εξηγεί τους σκοπούς και το πεδίο εφαρμογής της διαβούλευσης με την ΕΚΤ και διευκρινίζει τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθείται.

Πιστεύω ότι ο παρών Οδηγός όχι μόνο θα αποσαφηνίσει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις όλων των ενδιαφερόμενων μερών, αλλά και θα εξασφαλίσει τελικά την καλύτερη κατανόηση του συμβουλευτικού ρόλου της ΕΚΤ. Από την άποψη αυτή ο Οδηγός προορίζεται να αποτελέσει κίνητρο για μία ευρύτερη εφαρμογή της διαδικασίας διαβούλευσης, συμβάλλοντας με αυτόν τον τρόπο στην εναρμόνιση της νομοθεσίας των κρατών μελών που εμπίπτει στο πεδίο της αρμοδιότητας της ΕΚΤ.

Τέλος, θα ήθελα να τονίσω τη σπουδαιότητα της διασφάλισης μίας στενής συνεργασίας μεταξύ των εθνικών αρχών που μετέχουν στη νομοθετική διαδικασία και του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών/Ευρωσυστήματος. Είμαι πεπεισμένος ότι η παρούσα δημοσίευση θα στηρίξει μία στενή συνεργασία αυτού του είδους και θα αποβεί επωφελής για όλα τα μετέχοντα μέρη.

Φρανκφούρτη, Ιούνιος 2005

Jean-Claude Trichet

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Οι εθνικές αρχές υποχρεούνται να ζητούν τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) για σχέδια νομοθετικών διατάξεων που εμπίπτουν στο πεδίο των αρμοδιοτήτων της τελευταίας. Η υποχρέωση αυτή πηγάζει από το άρθρο 105 παράγραφος 4 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και η παραβίασή της θα μπορούσε να οδηγήσει σε προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στο πλαίσιο της διαδικασίας λόγω παραβάσεως.

Η συμβουλευτική λειτουργία της ΕΚΤ σκοπό έχει να διασφαλίσει ότι οι εθνικές αρχές επωφελούνται από την εξειδικευμένη εμπειρία και γνώση της ΕΚΤ, πράγμα που συμβάλλει στην επίτευξη των γενικών στόχων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ), εξασφαλίζει τη συμβατότητα της εθνικής νομοθεσίας με το νομικό πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών (ΕΣΚΤ) και την ευθυγράμμισή της με τις πολιτικές της ΕΚΤ, αλλά και προωθεί τη μετάδοση των πληροφοριών και την επικοινωνία της ΕΚΤ με το κοινό.

Η υποχρέωση διαβούλευσης αφορά όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ, εκτός από το Ηνωμένο Βασίλειο. Λεπτομέρειες για τη διαδικασία που εφαρμόζεται στη διαβούλευση με την ΕΚΤ παρέχει η απόφαση 98/415/ΕΚ του Συμβουλίου.

Παρόλο που αιτήματα για τη διατύπωση γνώμης υποβάλλονται συχνά στην ΕΚΤ από υπουργούς κρατών μελών, τη γνώμη της ΕΚΤ μπορεί να ζητήσει ένα ευρύ φάσμα εθνικών αρχών (όπως κοινοβούλια και όργανα που διαθέτουν κανονιστική αρμοδιότητα). Η αρχή που ζητά τη γνώμη δεν ταυτίζεται απαραίτητα με εκείνη η οποία και εισηγείται (ή εγκρίνει) τις εκάστοτε νομοθετικές διατάξεις.

Η υποχρέωση διαβούλευσης αφορά μόνο τις διατάξεις που θα καταστούν νομικά δεσμευτικές και θα τυγχάνουν γενικής εφαρμογής στο οικείο κράτος μέλος. Η υποχρέωση αυτή δεν περιορίζεται στις νομοθετικές διατάξεις που προορίζονται για έγκριση από ορισμένο κοινοβούλιο. Από την άλλη, δεν είναι αναγκαίο να ζητείται η γνώμη της ΕΚΤ για διατάξεις που θεσπίζονται προς εκτέλεση πρωτευόντων κανόνων, εκτός εάν οι επιπτώσεις τους διαφέρουν από εκείνες των πρωτευόντων κανόνων. Είθισται τα κράτη μέλη να μην ζητούν από την ΕΚΤ να διατυπώσει γνώμη σε σχέση με τη μεταφορά κοινοτικών οδηγιών στο εθνικό δίκαιο, αν και η ΕΚΤ τα έχει ενίοτε παροτρύνει να το πράξουν στην περίπτωση οδηγιών με ιδιαίτερο ενδιαφέρον για το ΕΣΚΤ, η εναρμόνιση με τις διατάξεις των οποίων είναι ιδιαίτερα σημαντική. Σε περίπτωση που τα σχέδια νομοθετικών διατάξεων για τα οποία έχει ήδη υποβληθεί αίτημα για διατύπωση γνώμης έχουν υποστεί τροποποιήσεις ουσίας, η γνώμη της ΕΚΤ θα πρέπει να ζητείται εκ νέου.

Στα θέματα που εμπίπτουν στο πεδίο των αρμοδιοτήτων της ΕΚΤ συμπεριλαμβάνονται τα βασικά καθήκοντα που ανατίθενται στο ΕΣΚΤ σύμφωνα με τη συνθήκη, ιδίως αυτά που παρατίθενται στο άρθρο 105 παράγραφος 2. Η απόφαση 98/415/ΕΚ του Συμβουλίου

παραθέτει, ενδεικτικά, κατηγορίες θεμάτων για τα οποία πρέπει να ζητείται η γνώμη της ΕΚΤ.

Η γνώμη της ΕΚΤ θα πρέπει να ζητείται σε εύλογο στάδιο της νομοθετικής διαδικασίας, δηλαδή σε χρόνο ο οποίος αφήνει στην ΕΚΤ το περιθώριο να εκδίδει τη γνώμη της σε όλες τις προβλεπόμενες γλώσσες, παράλληλα δε επιτρέπει και στην αρχή που εισηγείται τη νομοθετική διάταξη να λάβει υπόψη της τη γνώμη της ΕΚΤ προτού να αποφασίσει ως προς την ουσία. Οι εθνικές αρχές έχουν τη δυνατότητα να ορίζουν προθεσμία για τη διατύπωση της γνώμης της ΕΚΤ, η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη του ενός μηνός. Προθεσμία μικρότερη του ενός μηνός επιτρέπεται μόνο σε περιπτώσεις κατεπείγοντος, οπότε και πρέπει να αναφέρονται ειδικά οι σχετικοί λόγοι.

Παρ' όλο που η διαδικασία έγκρισης της νομοθετικής διάταξης αναστέλλεται για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί η διαβούλευση, η διενέργεια ορισμένων πράξεων στο πλαίσιο της νομοθετικής διαδικασίας σε εθνικό επίπεδο εξακολουθεί να είναι δυνατή. Αν και η αναστολή αυτή παύει με την εκπνοή της προθεσμίας που έχει τυχόν οριστεί, οι οικείες αρχές θα πρέπει να λάβουν υπόψη τους τη γνώμη της ΕΚΤ, εφόσον περιέλθει σε αυτές πριν από την οριστική έγκριση της νομοθετικής διάταξης. Σε κάθε περίπτωση, εάν η αρχή που υποβάλλει το αίτημα διαβούλευσης είναι άλλη από την αρχή που θα κληθεί να εγκρίνει τη διάταξη, θα πρέπει να γνωστοποιήσει τη γνώμη της ΕΚΤ στην τελευταία.

Κατά βάση, οι γνώμες της ΕΚΤ όσον αφορά σχέδια νομοθετικών διατάξεων δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα της τελευταίας αμέσως μετά την έκδοση και διαβίβασή τους στην αρχή που τις ζήτησε (εκτός εάν ειδικοί λόγοι επιβάλλουν την καθυστέρηση της δημοσίευσής τους, οπότε και δημοσιεύονται το αργότερο έξι μήνες από την έκδοσή τους).

I ΘΕΜΕΛΙΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΡΟΛΟΥ ΤΗΣ ΕΚΤ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

Η συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (εφεξής «συνθήκη») απονέμει στην ΕΚΤ μία συμβουλευτική λειτουργία σε σχέση με προτεινόμενες κοινοτικές πράξεις και σχέδια εθνικών νομοθετικών διατάξεων που εμπίπτουν στο πεδίο των αρμοδιοτήτων της τελευταίας. Η συμβουλευτική αυτή λειτουργία της ΕΚΤ έχει ως βάση το άρθρο 105 παράγραφος 4 της συνθήκης, το οποίο αναπαράγεται στο άρθρο 4 του καταστατικού του Ευρωπαϊκού Συντήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (εφεξής «καταστατικό»). Το πλαίσιο που διέπει τη διαδικασία διαβούλευσης των εθνικών αρχών με την ΕΚΤ καθορίζεται στην απόφαση 98/415/ΕΚ του Συμβουλίου της 29ης Ιουνίου 1998 σχετικά με τη διαβούλευση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας με τις εθνικές αρχές για τα σχέδια νομοθετικών διατάξεων¹ (εφεξής «απόφαση 98/415/ΕΚ»), η οποία εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 1999. Η εν λόγω απόφαση εφαρμόζεται σε όλα τα κράτη μέλη, πλην του Ηνωμένου Βασιλείου, το οποίο εξαιρείται από την υποχρέωση διαβούλευσης με την ΕΚΤ βάσει του πρωτοκόλλου για ορισμένες διατάξεις που αφορούν το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης

Πλαίσιο I

Άρθρο 105 παράγραφος 4 της Συνθήκης:

Η γνώμη της ΕΚΤ ζητείται:

- για κάθε προτεινόμενη κοινοτική πράξη που εμπίπτει στο πεδίο της αρμοδιότητάς της,
- από τις εθνικές αρχές για κάθε σχέδιο νομοθετικής διάταξης που εμπίπτει στο πεδίο της αρμοδιότητάς της, εντός όμως των ορίων και υπό τους όρους που ορίζει το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 107 παράγραφος 6.

Η ΕΚΤ μπορεί να υποβάλλει γνώμες στα κατάλληλα κοινοτικά όργανα ή οργανισμούς ή στις εθνικές αρχές για θέματα της αρμοδιότητάς της.

Άρθρο 4 του καταστατικού:

Σύμφωνα με το άρθρο 105 παράγραφος 4 της παρούσας Συνθήκης:

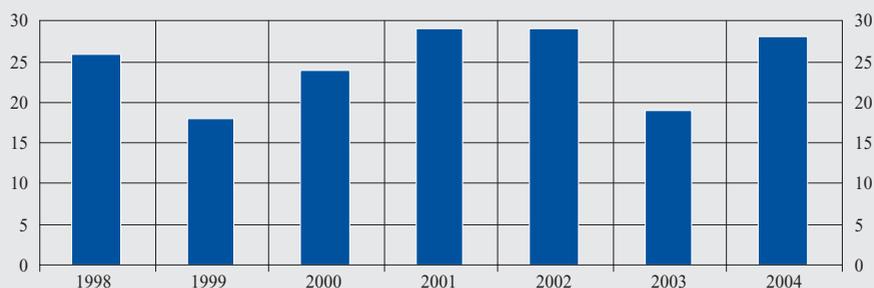
α) η γνώμη της ΕΚΤ ζητείται:

- για κάθε προτεινόμενη κοινοτική πράξη που εμπίπτει στο πεδίο των αρμοδιοτήτων της,
- από τις εθνικές αρχές για κάθε σχέδιο νομοθετικής διάταξης που εμπίπτει στο πεδίο των αρμοδιοτήτων της, εντός όμως των ορίων και υπό τις προϋποθέσεις που ορίζει το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 42.

β) η ΕΚΤ μπορεί να διατυπώνει γνώμες προς τα κατάλληλα κοινοτικά όργανα ή οργανισμούς ή τις εθνικές αρχές για θέματα του πεδίου των αρμοδιοτήτων της.

1 EE L 189 της 3.7.1998, σ. 42. Το κείμενο της απόφασης 98/415/ΕΚ αναπαράγεται στο παράρτημα 1.

Διάγραμμα 1 Αριθμός γνώμων της ΕΚΤ που έχουν εκδοθεί κατόπιν υποβολής αιτήματος διαβούλευσης από εθνικές αρχές

Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας, το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη. Από την ίδρυσή της, η ΕΚΤ έχει εκδώσει 173 γνώμες κατόπιν αιτημάτων εθνικών αρχών (βλέπε διάγραμμα 1).

Πριν από την ίδρυση της ΕΚΤ, συμβουλευτικό ρόλο διέθετε και το Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ίδρυμα (ΕΝΙ)². Ορισμένα θέματα τα οποία πραγματεύονται οι γνώμες του ΕΝΙ, όπως για παράδειγμα τα σχετικά με την ένταξη των εθνικών κεντρικών τραπεζών (ΕθνΚΤ) στο ΕΣΚΤ και την εισαγωγή του ευρώ ως του νομίσματος πολλών κρατών μελών, εξακολουθούν να παρουσιάζουν μεγάλο ενδιαφέρον για τα νέα κράτη μέλη της ΕΕ, αλλά και για όλα τα κράτη μέλη. Το ΕΝΙ έχει εκδώσει, κατόπιν αιτημάτων εθνικών αρχών, 68 γνώμες που αφορούν ένα ευρύ φάσμα σχεδίων νομοθετικών διατάξεων που ενέπιπταν στο πεδίο των αρμοδιοτήτων του.

Η διατύπωση της απόφασης 98/415/ΕΚ είναι αρκετά γενική και, προκειμένου να εξασφαλιστεί η πλήρης αποτελεσματικότητα της απόφασης, είναι αναγκαίοι οι εθνικοί νομοθέτες να αντιληφθούν πλήρως α) τους σκοπούς της, β) την έκταση της υποχρέωσης διαβούλευσης, γ) την ακολουθούμενη διαδικασία και δ) τις συνέπειες που θα μπορούσε να έχει η παράλειψη της διαβούλευσης στη νομιμότητα της σχετικής νομοθετικής διάταξης. Ενόψει των παραπάνω, ο παρών Οδηγός αποβλέπει στην ενημέρωση όλων των εθνικών αρχών που μετέχουν στην προπαρασκευή των εθνικών νομοθετικών διατάξεων ως προς τα παραπάνω τέσσερα ζητήματα, προκειμένου αυτές να γνωρίζουν πλήρως τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους. Ο Οδηγός περιέχει επίσης έναν αριθμό συστάσεων για τη διασφάλιση της αποτελεσματικότητας της διαδικασίας διαβούλευσης.

2 Βλέπε άρθρο 117, παράγραφοι 6 και 8, της συνθήκης και απόφαση 93/717/ΕΚ του Συμβουλίου της 22ας Νοεμβρίου 1993 περί της γνώμης του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ίδρυματος που ζητείται από τις αρχές των κρατών μελών όσον αφορά τα σχέδια νομοθετικών διατάξεων (ΕΕ L 332 της 31.12.1993, σ. 14).

II ΣΚΟΠΟΙ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 98/415/ΕΚ

Στην απόφαση σχετικά με την *OLAF*³ το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εφεξής «Δικαστήριο») αποσαφίνισε τους στόχους του άρθρου 105 παράγραφος 4 της συνθήκης όσον αφορά την υποχρέωση διαβούλευσης με την ΕΚΤ για κάθε προτεινόμενη κοινοτική πράξη που εμπίπτει στο πεδίο αρμοδιότητας της τελευταίας. Σύμφωνα με το Δικαστήριο, η υποχρέωση αυτή σκοπεί «κυρίως να εξασφαλίσει ότι ο συντάκτης της πράξεως θα εκδώσει την πράξη αφού ακούσει τον οργανισμό ο οποίος, λόγω των ειδικών αρμοδιοτήτων που ασκεί στο κοινοτικό πλαίσιο και στον συγκεκριμένο τομέα και λόγω του υψηλού βαθμού ειδίκευσης που τον χαρακτηρίζει είναι ιδιαίτερα σε θέση να συμβάλει επωφελώς στην προτεινόμενη διαδικασία εκδόσεως της πράξεως».

Αν και η απόφαση σχετικά με την *OLAF* αφορά στην υποχρέωση των κοινοτικών οργάνων να ζητούν τη γνώμη της ΕΚΤ για προτεινόμενες κοινοτικές πράξεις, συμβάλλει και στην αποσαφήνιση της υποχρέωσης των κρατών μελών να διαβουλεύονται με εκείνη για σχέδια εθνικών νομοθετικών διατάξεων. Από την απόφαση *OLAF* μπορεί κανείς να συναγάγει ότι η απόφαση 98/415/ΕΚ σκοπό έχει κυρίως να επιτρέψει στην ΕΚΤ να συμβουλευεί σε εύλογο χρόνο τους εθνικούς νομοθέτες για σχέδια νομοθετικών διατάξεων, τα οποία αφορούν θέματα που εμπίπτουν στο πεδίο της αρμοδιότητάς της, με βάση την εξειδικευμένη εμπειρία και γνώση που διαθέτει. Με τη διαβούλευση αυτή επιδιώκεται να διασφαλιστεί ότι το οικείο εθνικό νομικό πλαίσιο α) συμβάλλει στην επίτευξη των στόχων του ΕΣΚΤ, όπως αυτοί ορίζονται στο άρθρο 105 παράγραφος 1 της συνθήκης, β) είναι συμβατό με το νομικό πλαίσιο του ΕΚΤ και γ) ευθυγραμμίζεται με τις πολιτικές του ΕΣΚΤ. Η υποχρέωση διαβούλευσης που προβλέπει η απόφαση 98/415/ΕΚ προορίζεται να λειτουργήσει ως προληπτικός μηχανισμός για την αποτροπή προβλημάτων που θα μπορούσαν να προκύψουν από την ασυμβατότητα ή ασυμφωνία των εθνικών νομοθετικών διατάξεων. Η διαβούλευση πρέπει, επομένως, να λαμβάνει χώρα σε στάδιο κατά το οποίο η νομοθετική διάταξη αποτελεί ακόμη σχέδιο και, ειδικότερα, σε στάδιο κατά το οποίο οι εθνικές αρχές που μετέχουν στην προπαρασκευή και έγκριση της νομοθετικής αυτής διάταξης μπορούν επωφελώς να λάβουν υπόψη τους τη γνώμη της ΕΚΤ.

Από αυτή την άποψη, η υποχρέωση διαβούλευσης έδωσε ουσιαστικά στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να διασφαλίζουν ότι η εθνική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένων των καταστατικών των ΕθνΚΤ, παραμένει διαρκώς σύμφωνη με τη συνθήκη και το καταστατικό, κατά τους όρους του άρθρου 109 της συνθήκης.

3 Υπόθεση C-11/00 *Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας*, Συλλογή 2003, σ. I-7147, ιδίως σκέψεις 110 και 111. Στην υπόθεση αυτή το Δικαστήριο έκανε δεκτή την προσφυγή της Επιτροπής και ακύρωσε την απόφαση ΕΚΤ/1999/5 της 7ης Οκτωβρίου 1999 σχετικά με την πρόληψη της απάτης. Η απόφαση αυτή είναι σημαντική κατά το ότι διευκρινίζει το συμβουλευτικό ρόλο της ΕΚΤ, καθώς το Δικαστήριο, κατόπιν αιτήματος της ΕΚΤ, εξέτασε για πρώτη φορά τους σκοπούς του άρθρου 105 παράγραφος 4 της συνθήκης.

Η διαδικασία διαβούλευσης την οποία καθιερώνει η απόφαση 98/415/EK εμφανίζει και μία σειρά πρόσθετων πλεονεκτημάτων. Είναι πολύτιμη ως μηχανισμός μετάδοσης πληροφοριών και εξειδικευμένης εμπειρίας και γνώσης, ενώ αποτελεί σημαντικό εργαλείο συνεχούς ενημέρωσης της ΕΚΤ ως προς τις νομοθετικές εξελίξεις που σημειώνονται στα κράτη μέλη και εμπίπτουν στο πεδίο της αρμοδιότητάς της. Η εξειδικευμένη εμπειρία και γνώση που η ΕΚΤ αποκτά με την εξέταση των σχεδίων νομοθετικών διατάξεων τα οποία αποτελούν αντικείμενο διαβούλευσης είναι στοιχεία που ευνοούν και τη διαμόρφωση της θέσης της ίδιας της ΕΚΤ, π.χ. στο πλαίσιο κοινοτικών ή διεθνών φόρουμ όπου συζητούνται παρόμοια θέματα. Εξάλλου, οι γνώμες της ΕΚΤ προάγουν την εναρμόνιση της νομοθεσίας των κρατών μελών που εμπίπτει στο πεδίο της αρμοδιότητάς της και συμβάλλουν στην ενίσχυση της ποιότητας της εθνικής νομοθεσίας, καθώς βασίζονται στην εξειδικευμένη εμπειρία και γνώση που η ΕΚΤ αποκτά κατά την εκτέλεση των καθηκόντων της⁴. Ακόμη, οι γνώμες της ΕΚΤ είναι δυνατό να αποτελέσουν πηγή, την οποία μπορεί να λαμβάνει υπόψη το Δικαστήριο (στο πλαίσιο της εκδίκασης υποθέσεων σχετικά με τη συμφωνία των οικείων νομοθετικών διατάξεων με τη συνθήκη) ή τα εθνικά δικαστήρια (στο πλαίσιο της εκδίκασης υποθέσεων σχετικά με την ερμηνεία ή το κύρος των οικείων νομοθετικών διατάξεων).

Οι γνώμες της ΕΚΤ, όπως άλλωστε και οι γνώμες άλλων κοινοτικών οργάνων, δεν έχουν δεσμευτική ισχύ. Αυτό σημαίνει ότι οι εθνικοί νομοθέτες δεν είναι υποχρεωμένοι να ακολουθήσουν τη γνώμη της ΕΚΤ. Το σύστημα, ωστόσο, που εισάγει η απόφαση 98/415/EK σκοπό έχει να διασφαλίσει ότι οι εθνικές νομοθετικές διατάξεις θεσπίζονται μόνο εφόσον ληφθεί δεόντως υπόψη η γνώμη της ΕΚΤ. Το σύστημα αυτό αποδείχθηκε αποτελεσματικό και κατά γενικό κανόνα οι εθνικοί νομοθέτες έχουν συμφωνήσει να προβαίνουν σε τροποποίηση, ή ακόμη και απόσυρση, προτεινόμενων νομοθετικών διατάξεων, αντί να θεσπίζουν νομοθετικές διατάξεις που αντίκεινται στη θέση της ΕΚΤ.

Τέλος, η υποχρέωση διαβούλευσης συμβάλλει στην προς τα έξω επικοινωνία της ΕΚΤ με το κοινό και τις αγορές. Η ενίσχυση της διαφάνειας αποτελεί γενική πολιτική της ΕΚΤ και για το σκοπό αυτό οι γνώμες που εκδίδονται κατόπιν αιτημάτων των εθνικών αρχών δημοσιεύονται κατά κανόνα στην ιστοσελίδα της ΕΚΤ αμέσως μετά την έκδοση και συνακόλουθη διαβίβασή τους στις αρχές αυτές.

---

4 Βλέπε σκέψη 140 των προτάσεων του γενικού εισαγγελέα στην υπόθεση C-11/00, η οποία υιοθετείται και στη σκέψη 110 της απόφασης του Δικαστηρίου.

III ΕΚΤΑΣΗ ΤΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΤ

Πλαίσιο 2

Άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2, της απόφασης 98/415/ΕΚ:

- Οι αρχές των κρατών μελών ζητούν τη γνώμη της ΕΚΤ για κάθε σχέδιο νομοθετικής διάταξης που εμπίπτει στο πεδίο των αρμοδιοτήτων της σύμφωνα με τη συνθήκη, ιδίως όσον αφορά:*
  - νομισματικά θέματα,
  - μέσα πληρωμής,
  - τις εθνικές κεντρικές τράπεζες,
  - τη συλλογή, επεξεργασία και διανομή των στατιστικών στοιχείων σχετικά με το νομισματικό, χρηματοπιστωτικό και τραπεζικό τομέα, καθώς και σχετικά με τα συστήματα πληρωμών και το ισοζύγιο πληρωμών,
  - τα συστήματα συμψηφισμού και πληρωμών,
  - τους κανόνες που εφαρμόζονται στους χρηματοδοτικούς οργανισμούς, εφόσον επηρεάζουν σημαντικά τη σταθερότητα χρηματοδοτικών οργανισμών και χρηματαγορών.
- Επιπλέον, οι αρχές των κρατών μελών που δεν είναι συμμετέχοντα κράτη μέλη, ζητούν τη γνώμη της ΕΚΤ για κάθε σχέδιο νομοθετικής διάταξης που αφορά τα μέσα της νομισματικής πολιτικής.*

I ΑΡΧΕΣ ΠΟΥ ΖΗΤΟΥΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ

I.1 ΑΡΧΕΣ ΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΚΑΛΥΠΤΕΙ Η ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ

Το άρθρο 2 παράγραφος 1 της απόφασης 98/415/ΕΚ καθιστά σαφές ότι οι «αρχές των κρατών μελών» υπέχουν υποχρέωση διαβούλευσης με την ΕΚΤ όσον αφορά νομοθετικές διατάξεις που εμπίπτουν στο πεδίο των αρμοδιοτήτων της τελευταίας. Δεδομένου ότι η απόφαση 98/415/ΕΚ εφαρμόζεται σε όλα τα κράτη μέλη, εκτός από το Ηνωμένο Βασίλειο, στο πεδίο εφαρμογής της υπάγονται όχι μόνο οι αρχές των κρατών μελών που έχουν υιοθετήσει το ευρώ (εφεξής «συμμετέχοντα κράτη μέλη»), αλλά και οι αρχές των κρατών μελών που δεν έχουν υιοθετήσει το ευρώ (εφεξής «μη συμμετέχοντα κράτη μέλη»), πλην των αρχών του Ηνωμένου Βασιλείου.

Το άρθρο 3 παράγραφος 1 της απόφασης 98/415/ΕΚ διευκρινίζει ότι οι αρχές των κρατών μελών είναι «οι αρχές [...] που προπαρασκευάζουν νομοθετική διάταξη». Εξάλλου, από το άρθρο 4 της απόφασης 98/415/ΕΚ συνάγεται ότι η αρχή που ζητά διαβούλευση μπορεί να είναι άλλη όχι μόνο από την «αρχή που θα κληθεί να εγκρίνει τη διάταξη» αλλά και από την «αρχή που εισηγείται το σχέδιο νομοθετικής διάταξης».

Στην πράξη, διαβούλευση με την ΕΚΤ ζητά ένα ευρύ φάσμα αρχών. Προκειμένου για νομοθετικές διατάξεις που υποβάλλονται για έγκριση στα εθνικά κοινοβούλια, τη

διαβούλευση με την ΕΚΤ ζητά κατά γενικό κανόνα το αρμόδιο μέλος της ενδιαφερόμενης κυβέρνησης (συνήθως ο υπουργός οικονομικών ή ο υπουργός δικαιοσύνης). Ενίοτε, αιτήματα διαβούλευσης υποβάλλονται και μέσω των ΕθνΚΤ. Τη γνώμη της ΕΚΤ προκειμένου για άλλου είδους νομοθετικές διατάξεις ζητά κατά γενικό κανόνα η αρχή που είναι αρμόδια για την έγκριση της πράξης, όπως το αρμόδιο μέλος της ενδιαφερόμενης κυβέρνησης ή κάποια ΕθνΚΤ που διαθέτει κανονιστική αρμοδιότητα. Τέλος, αιτήματα διαβούλευσης με την ΕΚΤ έχουν υποβάλει και εθνικές αρχές (ΕθνΚΤ, εποπτικές αρχές ή ειδικά όργανα, όπως κάποια εθνική επιτροπή αρμόδια σε θέματα μετάβασης στο ευρώ), οι οποίες, αν και δεν νομιμοποιούνταν τυπικά να εισηγηθούν ή να εγκρίνουν τα σχετικά σχέδια νομοθετικών διατάξεων, μετείχαν *de jure* ή *de facto* στη διαδικασία έγκρισης. Σε παρόμοιες περιπτώσεις η ΕΚΤ έχει υποστηρίξει ότι η διαβούλευση είναι έγκυρη, εφόσον εμφανώς προκύπτει ότι οι υπό εξέταση αρχές ενεργούν για λογαριασμό της αρχής που εισηγείται ή θα κληθεί να εγκρίνει τη διάταξη.

1.2 Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΩΝ

Όταν εθνικά κοινοβούλια συζητούν, κατόπιν προτάσεως ενός ή περισσότερων μελών τους, ορισμένο σχέδιο νομοθετικών διατάξεων που εμπίπτει στο πεδίο των αρμοδιοτήτων της ΕΚΤ, αποτελούν αρχές που «προπαρασκευάζουν νομοθετική διάταξη»⁵ για τους σκοπούς της απόφασης 98/415/ΕΚ. Όσον αφορά τον τρόπο υποβολής των αιτημάτων διαβούλευσης με την ΕΚΤ για σχέδια νομοθετικών διατάξεων που έχουν προταθεί από ένα ή περισσότερα μέλη εθνικών κοινοβουλίων και εμπίπτουν στο πεδίο των αρμοδιοτήτων της ΕΚΤ, τα εθνικά κοινοβούλια οφείλουν να αποφασίζουν σύμφωνα με τους κανονισμούς τους. Σε μία περίπτωση, κυβέρνηση κράτους μέλους που ενήργησε με δική της πρωτοβουλία ζήτησε τη γνώμη της ΕΚΤ για σχέδια νομοθετικών διατάξεων τα οποία είχαν προταθεί από μέλη του εθνικού κοινοβουλίου σύμφωνα με την οικεία εθνική νομοθεσία.

2 ΚΑΛΥΠΤΟΜΕΝΑ ΣΧΕΔΙΑ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

Πλαίσιο 3

Άρθρο 1 παράγραφος 1 της απόφασης 98/415/ΕΚ:

Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης, νοούνται ως:

[...]

«σχέδια νομοθετικών διατάξεων»: οι διατάξεις οι οποίες αφ' ής στιγμής καθίστανται νομικά δεσμευτικές και τυγχάνουν γενικής εφαρμογής στο έδαφος κράτους μέλους, θεσπίζουν κανόνες για αόριστο αριθμό περιπτώσεων και απευθύνονται σε αόριστο αριθμό φυσικών ή νομικών προσώπων.

5 Αυτό ισχύει και στις περιπτώσεις όπου μέλη του κοινοβουλίου προτείνουν τροποποιήσεις σχεδίων νομοθετικών διατάξεων τα οποία έχει προτείνει η κυβέρνηση, υπάγοντάς τα δυνητικά στο πεδίο των αρμοδιοτήτων της ΕΚΤ.

Σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 1 της απόφασης 98/415/EK, οι αρχές των κρατών μελών είναι υποχρεωμένες να ζητούν τη γνώμη της ΕΚΤ για «κάθε σχέδιο νομοθετικής διάταξης» που εμπίπτει στο πεδίο των αρμοδιοτήτων της. Τα «σχέδια νομοθετικών διατάξεων» ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 της απόφασης 98/415/EK, ο δε ορισμός αναφέρεται σε διατάξεις οι οποίες, από τη στιγμή που θα καταστούν νομικά δεσμευτικές και θα τυγχάνουν γενικής εφαρμογής σε ολόκληρη την επικράτεια του οικείου κράτους μέλους (ή σε επιμέρους γεωγραφική περιφέρειά της), θεσπίζουν κανόνες που εφαρμόζονται σε «αόριστο αριθμό περιπτώσεων και απευθύνονται σε αόριστο αριθμό» προσώπων. Ο παραπάνω ορισμός δεν περιλαμβάνει σχέδια νομοθετικών διατάξεων που αποκλειστικό σκοπό έχουν τη μεταφορά κοινοτικών οδηγιών στο εθνικό δίκαιο (βλέπε ενότητα III, σημείο 4).

Η υποχρέωση διαβούλευσης δεν περιορίζεται στα σχέδια νομοθετικών διατάξεων που προορίζονται για έγκριση από ορισμένο κοινοβούλιο. Η απόφαση 98/415/EK καταλαμβάνει όλα τα είδη νομικά δεσμευτικών διατάξεων, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων που θεσπίζονται προς εκτέλεση πρωτευόντων κανόνων και των γενικής εφαρμογής δεσμευτικών πράξεων των ΕθνΚΤ ή των εποπτικών αρχών (εφόσον τα όργανα αυτά διαθέτουν κανονιστική αρμοδιότητα). Κάτι τέτοιο, ωστόσο, δεν σημαίνει ότι η γνώμη της ΕΚΤ θα πρέπει να ζητείται για κάθε διάταξη που θεσπίζεται προς εκτέλεση πρωτευόντων κανόνων που εμπίπτουν στο πεδίο των αρμοδιοτήτων της. Εάν ληφθούν υπόψη οι σκοποί της απόφασης 98/415/EK, καθίσταται σαφές ότι η γνώμη της ΕΚΤ για τα παραπάνω σχέδια διατάξεων που θεσπίζονται προς εκτέλεση πρωτευόντων κανόνων θα πρέπει να ζητείται μόνο εάν το αντικείμενό τους συνδέεται στενά με τα καθήκοντα της ΕΚΤ, οι δε επιπτώσεις τους σε τομείς που εμπίπτουν στο πεδίο των αρμοδιοτήτων της τελευταίας διαφέρουν από εκείνες των πρωτευόντων κανόνων. Παραδείγματα θεμάτων για τα οποία τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται κατά κανόνα να ζητούν τη γνώμη της ΕΚΤ είναι τα σχετικά με διαδικασίες ή ποινές.

Η υποχρέωση διαβούλευσης με την ΕΚΤ στις περιπτώσεις τροποποιήσεων σχεδίων νομοθετικών διατάξεων που της έχουν ήδη υποβληθεί για διατύπωση γνώμης αφορά τροποποιήσεις ουσίας που επηρεάζουν τον πυρήνα των εν λόγω σχεδίων νομοθετικών διατάξεων. Είναι χρήσιμο να γίνει διάκριση μεταξύ δύο διαφορετικών περιπτώσεων. Η πρώτη αφορά τροποποιήσεις ουσίας που προτείνονται σε στάδιο κατά το οποίο η ΕΚΤ δεν έχει ακόμη εκδώσει τη γνώμη της. Στην περίπτωση αυτή η ΕΚΤ προσδοκά ότι η αιτούσα αρχή θα της υποβάλει το συντομότερο δυνατό τροποποιημένο σχέδιο της νομοθετικής διάταξης, έτσι ώστε να διατυπώσει τη γνώμη της με βάση το πιο πρόσφατο κείμενο. Η δεύτερη περίπτωση αφορά νέες διατάξεις ουσίας, οι οποίες προτείνονται μετά την έκδοση της γνώμης της ΕΚΤ. Στην τελευταία περίπτωση θα πρέπει να ζητηθεί η γνώμη της ΕΚΤ για τις εν λόγω τροποποιήσεις. Εάν, πάντως, αυτές οι τροποποιήσεις ουσίας έχουν ως σκοπό να λάβουν υπόψη την άποψη που έχει εκφράσει η ΕΚΤ στη γνώμη της, δεν απαιτείται περαιτέρω διαβούλευση. Παρ' όλα αυτά, η ΕΚΤ θα επιθυμούσε να ενημερώνεται για τη συνέχεια που δίνεται στις γνώμες της και να λαμβάνει, για ενημερωτικούς σκοπούς, αναλυτικότερα στοιχεία όσον αφορά τέτοιου είδους τροποποιήσεις.

3 ΠΕΔΙΟ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΚΤ

Το άρθρο 2 παράγραφος 1 της απόφασης 98/415/ΕΚ απαιτεί από τις εθνικές αρχές να ζητούν τη γνώμη της ΕΚΤ για κάθε σχέδιο νομοθετικής διάταξης «που εμπίπτει στο πεδίο των αρμοδιοτήτων της σύμφωνα με τη συνθήκη». Προφανώς, η απαίτηση αυτή περιλαμβάνει και τα σχέδια νομοθετικών διατάξεων, τα οποία επηρεάζουν τα βασικά καθήκοντα που καλείται να εκτελεί το ΕΣΚΤ δυνάμει του άρθρου 105 παράγραφος 2 της συνθήκης (δηλαδή τη χάραξη και εφαρμογή της νομισματικής πολιτικής της Κοινότητας, τη διενέργεια πράξεων συναλλάγματος, την κατοχή και τη διαχείριση των επίσημων συναλλαγματικών διαθεσίμων των κρατών μελών και την προώθηση της ομαλής λειτουργίας των συστημάτων πληρωμών), καθώς και σχέδια νομοθετικών διατάξεων που επηρεάζουν διάφορα άλλα καθήκοντα που ανατίθενται στο ΕΣΚΤ δυνάμει της συνθήκης.

Το άρθρο 2 παράγραφος 1 της απόφασης 98/415/ΕΚ παραθέτει ορισμένες κατηγορίες θεμάτων τα οποία ρητά υπάγονται στο πεδίο των αρμοδιοτήτων της ΕΚΤ. Έτσι, οι εθνικές αρχές πρέπει να ζητούν τη γνώμη της ΕΚΤ για σχέδια νομοθετικών διατάξεων που σχετίζονται με τα θέματα αυτά, και συγκεκριμένα με νομισματικά θέματα, με τα μέσα πληρωμής, τις ΕθνΚΤ, τη συλλογή, επεξεργασία και διανομή των στατιστικών στοιχείων σχετικά με το νομισματικό, χρηματοπιστωτικό και τραπεζικό τομέα, καθώς και σχετικά με τα συστήματα πληρωμών και το ισοζύγιο πληρωμών, με τα συστήματα συμψηφισμού και πληρωμών, με τους κανόνες που εφαρμόζονται στους χρηματοδοτικούς οργανισμούς, εφόσον επηρεάζουν σημαντικά τη σταθερότητα χρηματοδοτικών οργανισμών και χρηματαγορών. Στην απόφαση 98/415/ΕΚ διευκρινίζεται ότι η παράθεση των θεμάτων του άρθρου 2 παράγραφος 1 δεν είναι εξαντλητική.

Εξάλλου, το άρθρο 2 παράγραφος 2 της απόφασης 98/415/ΕΚ ορίζει ότι οι αρχές των μη συμμετεχόντων κρατών μελών (πλην του Ηνωμένου Βασιλείου) πρέπει να ζητούν τη γνώμη της ΕΚΤ για κάθε σχέδιο νομοθετικής διάταξης που αφορά τα μέσα νομισματικής πολιτικής. Ο λόγος της διαφοροποίησης αυτής μεταξύ συμμετεχόντων και μη συμμετεχόντων κρατών μελών στην απόφαση 98/415/ΕΚ έγκειται στο ότι στα συμμετέχοντα κράτη μέλη δεν αποφασίζουν πλέον οι εθνικές αρχές για τα μέσα νομισματικής πολιτικής (για παράδειγμα, όσον αφορά το σύστημα των υποχρεωτικών ελάχιστων αποθεματικών). Πάντως, στην αιτιολογική σκέψη 5 της απόφασης 98/415/ΕΚ διευκρινίζεται ότι η υποχρέωση διαβούλευσης δεν καταλαμβάνει αποφάσεις τις οποίες λαμβάνουν αρχές μη συμμετεχόντων κρατών μελών στο πλαίσιο της εφαρμογής της νομισματικής τους πολιτικής (για παράδειγμα, αποφάσεις για τον καθορισμό των επιτοκίων).

Το παράρτημα 2 περιέχει μία ενδεικτική επισκόπηση των θεμάτων που αποτέλεσαν αντικείμενο ρύθμισης βάσει σχεδίων νομοθετικών διατάξεων, για τα οποία ζητήθηκε η γνώμη της ΕΚΤ και, παλαιότερα, του ΕΝΙ. Η επισκόπηση αυτή αναμένεται ότι θα παράσχει χρήσιμες κατευθύνσεις σε περιπτώσεις αμφιβολίας σχετικά με το εάν ορισμένο σχέδιο νομοθετικής διάταξης υπάγεται ή όχι στο πεδίο εφαρμογής της υποχρέωσης διαβούλευσης που προβλέπει η απόφαση 98/415/ΕΚ.

3.1 ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΕΣΑ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

Οι γνώμες της ΕΚΤ και του ΕΝΙ που υπάγονται στην παρούσα κατηγορία αφορούν σχέδια νομοθετικών διατάξεων με ποικίλη θεματολογία. Χαρακτηριστικά παραδείγματα αποτελούν τα εξής: μέτρα σχετικά με την εισαγωγή του ευρώ (επανεκκφραση του εθνικού νομίσματος σε ευρώ, επανεκκφραση του δημόσιου και του ιδιωτικού χρέους σε ευρώ, διπλή αναγραφή τιμών, κανόνες στρογγυλοποίησης, αντικατάσταση των εθνικών επιτοκίων αναφοράς κ.λπ.), ιδιότητα νόμιμου χρήματος, έκδοση αναμνηστικών κερμάτων που έχουν την ιδιότητα νόμιμου χρήματος, δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας όσον αφορά τα τραπεζογραμμάτια και κέρματα, παραχάραξη, ανακύκλωση τραπεζογραμματίων και κερμάτων και έκδοση ηλεκτρονικού χρήματος.

3.2 ΕΘΝΙΚΕΣ ΚΕΝΤΡΙΚΕΣ ΤΡΑΠΕΖΕΣ

Στην παρούσα κατηγορία υπάγεται μεγάλος αριθμός γνώμών της ΕΚΤ και του ΕΝΙ που αφορούν νομοθετικές διατάξεις οι οποίες επηρεάζουν το καθεστώς των ΕθνΚΤ ή των μελών των οργάνων λήψης αποφάσεών τους, και ιδίως την ανεξαρτησία τους. Αρκετές γνώμες αφορούν, εξάλλου, τα καθήκοντα και τις νομισματικές πολιτικές των ΕθνΚΤ, συμπεριλαμβανομένων των θεμάτων συμμόρφωσης με την απαγόρευση της νομισματικής χρηματοδότησης που προβλέπεται στο άρθρο 101 της συνθήκης, τα συναλλαγματικά διαθέσιμα των ΕθνΚΤ και τα υποχρεωτικά ελάχιστα αποθεματικά των ΕθνΚΤ των μη συμμετεχόντων κρατών μελών. Από την ΕΚΤ και το ΕΝΙ ζητήθηκε συχνά να εκδώσουν και γνώμες για σχέδια νομοθετικών διατάξεων που αφορούσαν καθήκοντα των ΕθνΚΤ που δεν σχετίζονταν με αυτά του ΕΣΚΤ, προκειμένου ιδίως να εκτιμηθεί εάν τα εν λόγω καθήκοντα ήταν συμβατά με τους στόχους και τα καθήκοντα του ΕΣΚΤ⁶.

3.3 ΣΥΛΛΟΓΗ, ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΟ, ΧΡΗΜΑΤΟΠΙΣΤΩΤΙΚΟ ΚΑΙ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟ ΤΟΜΕΑ, ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΠΛΗΡΩΜΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΙΣΟΖΥΓΙΟ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

Οι εξουσίες της ΕΚΤ όσον αφορά τη συλλογή στατιστικών πληροφοριών καθορίζονται στο άρθρο 5 του καταστατικού. Το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2533/98 του Συμβουλίου της 23ης Νοεμβρίου 1998 σχετικά με τη συλλογή στατιστικών πληροφοριών από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα⁷ απαιτεί από τα κράτη μέλη να «αναλαμβάνουν μόνα τους την οργάνωση στον τομέα της στατιστικής και [να] συνεργάζονται πλήρως με το ΕΣΚΤ προκειμένου να διασφαλίσουν την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από το άρθρο 5 του καταστατικού». Η ΕΚΤ γνωρίζει ότι οι διατάξεις για την παροχή στοιχείων διαφέρουν στα κράτη μέλη. Έτσι, όταν ζητείται η γνώμη της για σχέδια νομοθετικών διατάξεων που αφορούν την παροχή στοιχείων, η

6 Σύμφωνα με το άρθρο 14.4 του καταστατικού, επιτρέπεται στις ΕθνΚΤ να εκτελούν και λειτουργίες άλλες από εκείνες που καθορίζονται στο καταστατικό, εκτός εάν το διοικητικό συμβούλιο αποφανθεί ότι οι λειτουργίες αυτές παρακωλύουν τους στόχους και τα καθήκοντα του ΕΣΚΤ.

7 ΕΕ L 318 της 27.11.1998, σ. 8.

ΕΚΤ επιδιώκει να διατυπώνει σχόλια γενικής φύσης, εφιστώντας την προσοχή σε ζητήματα που θα μπορούσαν να αποσαφηνιστούν περισσότερο στο οικείο σχέδιο νομοθετικής διάταξης.

3.4 ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΣΥΜΨΗΦΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

Παλαιότερα αιτήματα διαβούλευσης που υπάγονται στην παρούσα κατηγορία αφορούν σχέδια νομοθετικών διατάξεων με αντικείμενο διάφορα ζητήματα λειτουργίας των συστημάτων συμψηφισμού και πληρωμών, όπως η εποπτεία τους, ο συμψηφισμός ή ο διακανονισμός σε συνεχή χρόνο, ζητήματα εκκαθάρισης και παροχής ασφαλειών και η «ρήτρα μηδενικής ώρας».

3.5 ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΟΥ ΕΦΑΡΜΟΖΟΝΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ, ΕΦΟΣΟΝ ΕΠΗΡΕΑΖΟΥΝ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΤΗ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΑ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΑΓΟΡΩΝ

Στην αιτιολογική σκέψη 3 της απόφασης 98/415/ΕΚ διευκρινίζεται ότι η υπό εξέταση κατηγορία «δεν θίγει την παρούσα εκχώρηση αρμοδιοτήτων όσον αφορά πολιτικές που σχετίζονται με την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων και με τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος». Η παρούσα κατηγορία θα πρέπει να εξεταστεί και σε συνδυασμό με το άρθρο 25.1 του καταστατικού, το οποίο προβλέπει ότι η ΕΚΤ «δύνатаι» να δίνει τη γνώμη της, την οποία της ζητούν οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών σχετικά με την «εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας που αφορά την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων και τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος». Ωστόσο, σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 1 της απόφασης 98/415/ΕΚ, τα κράτη μέλη «ζητούν» τη γνώμη της ΕΚΤ όταν οι προτεινόμενες νομοθετικές διατάξεις «επηρεάζουν σημαντικά» τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, εκτός εάν, σύμφωνα και με το άρθρο 1 παράγραφος 2, οι σχετικές διατάξεις έχουν αποκλειστικό σκοπό τη μεταφορά κοινοτικών οδηγιών στο εθνικό δίκαιο.

Κατόπιν αιτημάτων διαβούλευσης η ΕΚΤ εξέδωσε, κατ' εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 1, τελευταία περίπτωση, της απόφασης 98/415/ΕΚ, σειρά γνώμων για προτεινόμενες τροποποιητικές διατάξεις που αφορούν τη διάρθρωση του εποπτικού συστήματος στα κράτη μέλη. Κατ' επανάληψη ζητήθηκε η γνώμη της για μείζονες τροποποιήσεις του καθεστώτος εποπτείας των πιστωτικών και χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και για κανόνες που αφορούν την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες. Η γνώμη της ΕΚΤ ζητήθηκε συχνά για σχέδια νομοθετικών διατάξεων που θα μπορούσαν ενδεχομένως να έχουν σημαντικό αντίκτυπο στις αγορές, όπως για παράδειγμα για νομοθετικές διατάξεις που αφορούν τις τιτλοποιήσεις και την αποϋλοποίηση τίτλων, καθώς και για νομοθετικές διατάξεις που επηρεάζουν τόσο τις χρηματοπιστωτικές αγορές όσο και τον πρωταρχικό στόχο της ΕΚΤ που είναι η σταθερότητα των τιμών (π.χ. διατάξεις που αφορούν δάνεια με τιμαριθμική ρήτρα).

Τέλος, η γνώμη της ΕΚΤ ζητήθηκε για σειρά σχεδίων νομοθετικών διατάξεων ικανών να επηρεάσουν την ελεύθερη κίνηση των κεφαλαίων, τη συναλλαγματική πολιτική (για παράδειγμα, προταθείς «φόρος Tobin»), καθώς και για άλλα σχέδια νομοθετικών διατάξεων οικονομικής σημασίας.

4 ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Πλαίσιο 4

Άρθρο 1 παράγραφος 2 της απόφασης 98/415/ΕΚ:

Τα σχέδια νομοθετικών διατάξεων δεν περιλαμβάνουν τα σχέδια διατάξεων με αποκλειστικό σκοπό τη μεταφορά των κοινοτικών οδηγιών στο δίκαιο των κρατών μελών.

Όπως προαναφέρθηκε, και σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 2 της απόφασης 98/415/ΕΚ, τα κράτη μέλη δεν οφείλουν να ζητούν τη γνώμη της ΕΚΤ για τη μεταφορά κοινοτικών οδηγιών στο εθνικό δίκαιο. Η εξαίρεση αυτή βρίσκει έρεισμα στο σκεπτικό ότι η γνώμη της ΕΚΤ για την προταθείσα κοινοτική πράξη θα έχει ήδη ζητηθεί σύμφωνα με το άρθρο 105 παράγραφος 4 της συνθήκης και είναι, συνεπώς, ανώφελη η επέκταση του συμβουλευτικού ρόλου της ΕΚΤ σε σχέδια νομοθετικών διατάξεων που απλά μεταφέρουν την κοινοτική αυτή πράξη στο εσωτερικό δίκαιο. Σύμφωνα με το ίδιο σκεπτικό, η ΕΚΤ θεωρεί ότι σχέδια νομοθετικών διατάξεων που σκοπούν στην εφαρμογή κοινοτικών κανονισμών υπάγονται και αυτά στην παραπάνω εξαίρεση, εφόσον οι επιπτώσεις τους σε θέματα που εμπíπτουν στο πεδίο των αρμοδιοτήτων της ΕΚΤ δεν διαφέρουν από εκείνες του ίδιου του κανονισμού (σχετικά με τον οποίο θα έχει ήδη ζητηθεί η γνώμη της ΕΚΤ από τα κοινοτικά όργανα).

Σε πολύ περιορισμένο αριθμό περιπτώσεων έχει παροτρύνει η ΕΚΤ τις εθνικές αρχές να ζητήσουν τη γνώμη της για σχέδια νομοθετικών διατάξεων που μεταφέρουν στο εθνικό δίκαιο κοινοτικές οδηγίες οι οποίες παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον για το ΕΣΚΤ. Αυτό συνέβη για παράδειγμα στην περίπτωση της οδηγίας για το αμετάκλητο του διακανονισμού⁸ και της οδηγίας για τις συμφωνίες παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας⁹. Οι γνώμες που εξέδωσε η ΕΚΤ, κατόπιν υποβολής μεγάλου αριθμού αιτημάτων διαβούλευσης, για σχέδια διατάξεων που σκοπούσαν στη μεταφορά των δύο αυτών οδηγιών στο εθνικό δίκαιο συνέβαλαν επωφελώς στην ενδυνάμωση του νομικού πλαισίου που διέπει τις πράξεις του Ευρωσυστήματος και στη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος.

8 Οδηγία 98/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 19ης Μαΐου 1998 σχετικά με το αμετάκλητο του διακανονισμού στα συστήματα πληρωμών και στα συστήματα διακανονισμού αξιογράφων, ΕΕ L 166 της 11.6.1998, σ. 45.

9 Οδηγία 2002/47/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 6ης Ιουνίου 2002 για τις συμφωνίες παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας, ΕΕ L 168 της 27.6.2002, σ. 43.

Ενίοτε τα κράτη μέλη ζητούν με δική τους πρωτοβουλία τη γνώμη της ΕΚΤ για σχέδια διατάξεων που σκοπούν στη μεταφορά οδηγιών στο εσωτερικό δίκαιο, όπως για παράδειγμα όταν πρόκειται για ζητήματα στα οποία θεωρούν ότι η ΕΚΤ διαθέτει εξειδικευμένη εμπειρία και γνώση, ακόμη και όταν δεν είναι υποχρεωμένα ή δεν παροτρύνονται προς τούτο. Στις περιπτώσεις αυτές η ΕΚΤ με προθυμία διατυπώνει τη γνώμη της, εάν τα σχέδια διατάξεων χρήζουν ειδικού σχολιασμού σε σχέση με τα καθήκοντα και τις πολιτικές του ΕΣΚΤ και της ΕΚΤ.

IV ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ

Πλαίσιο 5

Άρθρο 4 της απόφασης 98/415/ΕΚ:

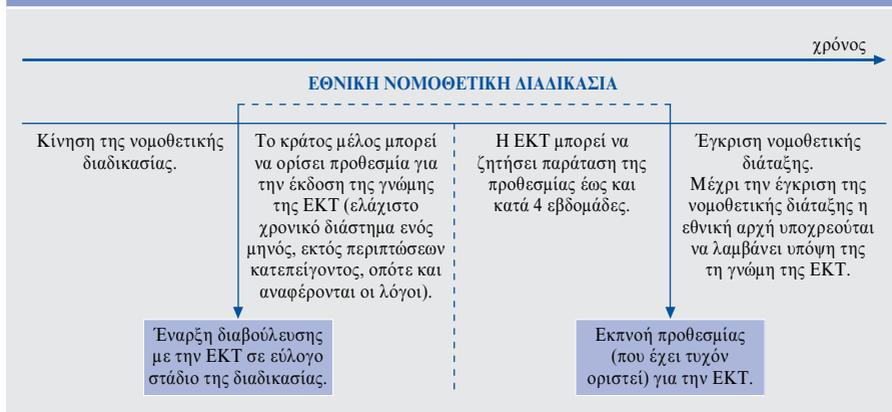
Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει την αποτελεσματική τήρηση της παρούσας απόφασης. Για το σκοπό αυτό, μεριμνά ώστε η γνώμη της ΕΚΤ να ζητείται σε εύλογο στάδιο, για να μπορέσει να τη λάβει υπόψη της η αρχή που εισηγείται το σχέδιο της νομοθετικής διάταξης πριν λάβει απόφαση ως προς την ουσία, και μεριμνά επίσης ώστε η γνώμη της ΕΚΤ να γνωστοποιηθεί στην αρχή που θα κληθεί να εγκρίνει τη διάταξη, εφόσον η αρχή αυτή είναι διαφορετική από εκείνη που προπαρασκευάζει τις εν λόγω νομοθετικές διατάξεις.

I ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΣ ΧΡΟΝΟΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΤ

Στη δεύτερη πρόταση του άρθρου 4 της απόφασης 98/415/ΕΚ ορίζεται ότι η γνώμη της ΕΚΤ πρέπει να ζητείται «σε εύλογο στάδιο» της νομοθετικής διαδικασίας. Αυτό σημαίνει ότι η διαβούλευση θα πρέπει να λαμβάνει χώρα σε στάδιο της νομοθετικής διαδικασίας το οποίο εξασφαλίζει στην ΕΚΤ ικανό χρονικό διάστημα για την εξέταση (και, εφόσον απαιτείται, τη μετάφραση) των σχεδίων νομοθετικών διατάξεων και την έκδοση της γνώμης της σε όλες τις προβλεπόμενες γλώσσες, συγχρόνως δε επιτρέπει στις οικείες εθνικές αρχές να λαμβάνουν υπόψη τους τη γνώμη της ΕΚΤ πριν από την έγκριση των εν λόγω διατάξεων. Προκειμένου για σχέδια νομοθετικών διατάξεων τα οποία προπαρασκευάζει αρχή άλλη από εκείνη που θα κληθεί να τα εγκρίνει, το άρθρο 4 της απόφασης 98/415/ΕΚ φαίνεται να υποδεικνύει ότι η σχετική διαβούλευση πρέπει να λαμβάνει χώρα σε χρόνο που να επιτρέπει στην αρχή που εισηγείται τα παραπάνω σχέδια να κρίνει εάν αυτά θα πρέπει να τροποποιηθούν, προκειμένου να ληφθεί υπόψη η γνώμη της ΕΚΤ, ήτοι πριν από τη διαβίβασή τους στην αρχή που θα κληθεί να τα εγκρίνει. Στο χρονοδιάγραμμα θα πρέπει να συνυπολογίζεται εύλογο χρονικό διάστημα που να επιτρέπει στην ΕΚΤ την εξέταση του φακέλου διαβούλευσης και τη διατύπωση της γνώμης της. Σημειώνεται ότι το άρθρο 4 δεν φαίνεται να αποκλείει στις εθνικές αρχές τη δυνατότητα να ενεργούν σύμφωνα με τις οικείες νομοθετικές διαδικασίες, εφόσον δεν επηρεάζονται τα σχέδια νομοθετικών διατάξεων στην ουσία τους.

Από τη διατύπωση του άρθρου 3 παράγραφος 4 της απόφασης 98/415/ΕΚ συνάγεται ότι τα κράτη μέλη υποχρεούνται να αναστέλουν τη διαδικασία έγκρισης του σχεδίου νομοθετικής διάταξης για όσο χρόνο εκκρεμεί η διατύπωση της γνώμης της ΕΚΤ. Αυτό δεν σημαίνει ότι για το χρονικό αυτό διάστημα θα πρέπει να αναστέλεται στο σύνολό της η νομοθετική διαδικασία σε εθνικό επίπεδο (για παράδειγμα οι προπαρασκευαστικές εργασίες διαρκών κοινοβουλευτικών επιτροπών, η συζήτηση

Διάγραμμα 2 Χρονοδιάγραμμα

άλλων γνωμοδοτήσεων που υποβάλλουν εθνικές αρχές κ.λπ.), αλλά ότι η αρχή η οποία θα κληθεί να εγκρίνει τη διάταξη θα πρέπει να έχει την ευκαιρία να προχωρήσει σε ουσιαστική συζήτηση όσον αφορά τη γνώμη της ΕΚΤ, προτού να αποφασίσει ως προς την ουσία. Εάν η προθεσμία που έχει τυχόν οριστεί για την υποβολή της γνώμης της ΕΚΤ (βλέπε ενότητα IV, σημείο 3) εκπνεύσει, η ενδιαφερόμενη εθνική αρχή μπορεί να προχωρήσει με τη διαδικασία έγκρισης. Ακόμη όμως και στην περίπτωση αυτή, η εθνική αρχή εξακολουθεί να είναι υποχρεωμένη να λάβει υπόψη της τη γνώμη της ΕΚΤ για όσο χρονικό διάστημα εκκρεμεί η έγκριση της σχετικής νομοθετικής διάταξης.

2 ΑΙΤΗΜΑ ΓΙΑ ΔΙΑΤΥΠΩΣΗ ΓΝΩΜΗΣ

Το αίτημα για τη διατύπωση γνώμης πρέπει να απευθύνεται γραπτώς στον πρόεδρο της ΕΚΤ. Η παραλαβή του αιτήματος για τη διατύπωση γνώμης από τον πρόεδρο της ΕΚΤ σηματοδοτεί και την έναρξη της διαδικασίας έκδοσης γνώμης της ΕΚΤ. Το αίτημα θα πρέπει να συνοδεύεται από αντίγραφο των σχεδίων νομοθετικών διατάξεων. Η ΕΚΤ συστήνει στις αρχές που ζητούν τη γνώμη να εσωκλείουν επίσης σύντομη αιτιολογική έκθεση στην οποία να περιγράφονται το αντικείμενο, οι βασικοί σκοποί που επιδιώκονται και το στάδιο στο οποίο βρίσκεται η εθνική νομοθετική διαδικασία, και να αναφέρονται το όνομα και τα στοιχεία ενός υπεύθυνου επικοινωνίας. Σε περίπτωση που το οικείο σχέδιο περιέχει πληθώρα νομοθετικών διατάξεων οι οποίες πραγματεύονται περισσότερα θέματα, η ΕΚΤ συστήνει επιπλέον στην αρχή που ζητά τη γνώμη να υποδεικνύει τα σχέδια εκείνα των νομοθετικών διατάξεων για τα οποία ιδίως επιδιώκεται σχολιασμός εκ μέρους της ΕΚΤ. Η αρχή που ζητά τη γνώμη μπορεί επίσης να υποδεικνύει στην ΕΚΤ προθεσμία για την έκδοσή της (βλέπε ενότητα IV, σημείο 3).

Διάγραμμα 3 Έγγραφα που απαιτούνται για τη διαβούλευση των εθνικών αρχών με την ΕΚΤ

Όλα τα έγγραφα μπορούν να υποβάλλονται στην επίσημη γλώσσα του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους (ή, εφόσον υπάρχουν περισσότερες επίσημες γλώσσες, σε μία από αυτές).

Απαιτείται:	Συνιστάται:	Προαιρετικά:
<ul style="list-style-type: none"> - Γραπτό αίτημα για τη διατύπωση γνώμης προς τον πρόεδρο της ΕΚΤ. - Αντίγραφο σχεδίων νομοθετικών διατάξεων. 	<ul style="list-style-type: none"> - Σύντομη αιτιολογική έκθεση όπου να αναφέρονται: <ul style="list-style-type: none"> - το αντικείμενο και οι βασικοί σκοποί της νομοθετικής διάταξης, - το στάδιο στο οποίο βρίσκεται η εθνική νομοθετική διαδικασία και - τα στοιχεία του υπεύθυνου επικοινωνίας. - Σε περίπτωση εκτενών/περίπλοκων σχεδίων νομοθετικών διατάξεων, υπόδειξη εκείνων των σχεδίων διατάξεων για τα οποία ιδίως επιδιώκεται σχολιασμός εκ μέρους της ΕΚΤ. - Σε περίπτωση υποβολής αιτήματος ως κατεπείγοντος, η συνυποβολή της μετάφρασης στην αγγλική γλώσσα των κειμένων της αιτιολογικής έκθεσης και των βασικών σχεδίων διατάξεων που αποτελούν αντικείμενο διαβούλευσης. 	<ul style="list-style-type: none"> - Υπόδειξη προθεσμίας για τη διατύπωση της γνώμης της ΕΚΤ.

Το αίτημα για τη διατύπωση γνώμης και τα συνοδευτικά έγγραφα μπορούν να υποβάλλονται στην επίσημη γλώσσα του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους (ή, εφόσον υπάρχουν περισσότερες επίσημες γλώσσες, σε μία από αυτές). Στις περιπτώσεις που το αίτημα υποβάλλεται ως ζήτημα κατεπείγοντος (βλέπε ενότητα IV, σημείο 3), η ΕΚΤ συνιστά τη συνυποβολή της μετάφρασης στην αγγλική γλώσσα των κειμένων της αιτιολογικής έκθεσης και των βασικών σχεδίων διατάξεων που αποτελούν αντικείμενο της διαβούλευσης, έτσι ώστε η ΕΚΤ να μπορεί να αρχίσει αμέσως τις εργασίες για τη διατύπωση της γνώμης της, χωρίς να χρειάζεται να αναμείνει μετάφραση των κειμένων. Πάντως, το αίτημα για τη διατύπωση γνώμης της ΕΚΤ δεν θα πρέπει να καθυστερεί εξαιτίας της απουσίας της σχετικής μετάφρασης.

Πλαίσιο 6

Άρθρο 3 της απόφασης 98/415/ΕΚ:

- 1. Οι αρχές των κρατών μελών που προπαρασκευάζουν νομοθετική διάταξη μπορούν, εφόσον το θεωρήσουν αναγκαίο, να θέτουν στην ΕΚΤ προθεσμία για τη διατύπωση της γνώμης της, η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη του ενός μηνός από την ημερομηνία κατά την οποία ο πρόεδρος της ΕΚΤ παραλαμβάνει κοινοποίηση για το σκοπό αυτό.*
- 2. Η προθεσμία μπορεί να μειώνεται, σε περίπτωση κατεπείγοντος. Στην περίπτωση αυτή, η αρχή που ζητάει τη γνώμη αναφέρει τους λόγους του κατεπείγοντος.*
- 3. Η ΕΚΤ μπορεί να ζητάει εγκαίρως την παράταση της προθεσμίας για τέσσερις επιπλέον εβδομάδες. Η αρχή η οποία ζητάει τη γνώμη δεν μπορεί να απορρίπτει αυτό το αίτημα χωρίς εύλογη αιτία.*
- 4. Μετά την εκπνοή της προθεσμίας, η έλλειψη γνώμης δεν εμποδίζει την εθνική αρχή η οποία ζητάει τη γνώμη, να ενεργήσει περαιτέρω. Ωστόσο, εάν η γνώμη της ΕΚΤ παραληφθεί μετά την εκπνοή της προθεσμίας, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να γνωστοποιηθεί στις αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 4.*

Η εμπειρία έχει δείξει ότι το χρονικό διάστημα που συνήθως απαιτείται για την έκδοση γνώμης της ΕΚΤ είναι έξι εβδομάδες, ενώ δεν αποκλείεται η σχετική διαδικασία να διαρκεί και περισσότερο. Προφανώς, το χρονικό διάστημα που στην πράξη απαιτείται για την έκδοση γνώμης θα ποικίλλει ανάλογα με τη φύση, την πολυπλοκότητα και το βαθμό ευαισθησίας των εκάστοτε σχεδίων νομοθετικών διατάξεων.

Σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 1 της απόφασης 98/415/ΕΚ, οι αρχές των κρατών μελών που προπαρασκευάζουν ορισμένη νομοθετική διάταξη μπορούν, εφόσον το θεωρούν αναγκαίο, να ορίζουν συγκεκριμένη προθεσμία για τη διατύπωση της γνώμης της ΕΚΤ. Η προθεσμία, πάντως, αυτή δεν μπορεί να είναι μικρότερη του ενός μηνός από την ημερομηνία παραλαβής της σχετικής κοινοποίησης.

Η εμπειρία έχει δείξει ότι ενίοτε τα κράτη μέλη ερμηνεύουν την προθεσμία αυτή του ενός μηνός όχι ως το ελάχιστο χρονικό διάστημα αλλά ως τον κανόνα. Λαμβανομένου υπόψη του χρόνου που απαιτείται για την προπαρασκευή και έκδοση μίας γνώμης της ΕΚΤ, η προθεσμία του ενός μηνός αποδείχθηκε στην πράξη εξαιρετικά σύντομη. Η εφαρμογή του ελάχιστου αυτού χρονικού διαστήματος θα πρέπει επομένως να περιορίζεται στις περιπτώσεις που υπάρχει πειστική ανάγκη για έκδοση της γνώμης της ΕΚΤ μέσα σε χρονικό διάστημα ενός μηνός.

Σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2 της απόφασης 98/415/ΕΚ, η προθεσμία μπορεί να μειώνεται σε περιπτώσεις κατεπείγοντος. Στις όλως εξαιρετικές αυτές περιπτώσεις, η αρχή που ζητά τη γνώμη πρέπει ρητά να δηλώνει και τους λόγους του κατεπείγοντος που

χαρακτηρίζουν το συγκεκριμένο ζήτημα. Επιπλέον, όπως προαναφέρθηκε, η ΕΚΤ συνιστά σε τέτοιες περιπτώσεις τη συνυποβολή σε αυτήν της μετάφρασης στην αγγλική γλώσσα των κειμένων της αιτιολογικής έκθεσης και των βασικών σχεδίων διατάξεων που αποτελούν αντικείμενο της διαβούλευσης. Πάντως, το αίτημα για τη διατύπωση της γνώμης της ΕΚΤ δεν θα πρέπει να καθυστερεί εξαιτίας της απουσίας της σχετικής μετάφρασης.

Σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 3 της απόφασης 98/415/ΕΚ, σε περίπτωση που έχει οριστεί προθεσμία από την αρχή που ζητά τη γνώμη, η ΕΚΤ μπορεί εγκαίρως να ζητήσει παράταση της προθεσμίας αυτής έως και κατά τέσσερις εβδομάδες. Το άρθρο 3 παράγραφος 3 ορίζει ότι η αρχή η οποία ζητά τη γνώμη δεν μπορεί να απορρίπτει αυτό το αίτημα χωρίς εύλογη αιτία.

Το άρθρο 3 παράγραφος 4 της απόφασης 98/415/ΕΚ ορίζει ότι «Μετά την εκπνοή της προθεσμίας, η έλλειψη γνώμης δεν εμποδίζει την εθνική αρχή η οποία ζητάει τη γνώμη, να ενεργήσει περαιτέρω». Αυτό σημαίνει ότι με την εκπνοή της προθεσμίας η ενδιαφερόμενη αρχή μπορεί να προχωρήσει με τη διαδικασία έγκρισης του σχεδίου νομοθετικής διάταξης, η οποία είχε ανασταλεί για όσο χρόνο εκκρεμούσε η διατύπωση της γνώμης της ΕΚΤ. Πάντως, για όσο χρονικό διάστημα η οριστική έγκριση της νομοθετικής διάταξης εκκρεμεί, η αρχή που ζητά τη γνώμη της ΕΚΤ εξακολουθεί να είναι υποχρεωμένη να τη λάβει υπόψη της (και εφόσον είναι άλλη από την αρχή που θα κληθεί να εγκρίνει τη διάταξη, να τη γνωστοποιήσει στην τελευταία).

4 ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ

Με την παραλαβή του αιτήματος για διατύπωση γνώμης αποστέλλεται στην αρχή που ζήτησε τη γνώμη σχετικό αποδεικτικό στη γλώσσα στην οποία είναι διατυπωμένο και το αίτημα διαβούλευσης. Στις περιπτώσεις που το κράτος μέλος ζητά τη γνώμη της ΕΚΤ χωρίς να υπέχει ρητή προς τούτο υποχρέωση, αυτό θα αναφέρεται στο αποδεικτικό, όπου θα σημειώνεται επίσης εάν, παρ' όλα αυτά, η ΕΚΤ προτίθεται να διατυπώσει συγκεκριμένα σχόλια εκδίδοντας γνώμη.

Τα συνοδευτικά έγγραφα και η μετάφρασή τους στην αγγλική γλώσσα αποστέλλονται στα μέλη του διοικητικού συμβουλίου και του γενικού συμβουλίου της ΕΚΤ. Με τον τρόπο αυτόν τους παρέχεται η δυνατότητα να εξοικειωθούν από την αρχή με το φάκελο της διαβούλευσης, ώστε να είναι σε θέση να διατυπώσουν τα σχόλιά τους αμέσως μόλις τους υποβληθεί το σχέδιο γνώμης για σχολιασμό.

5 ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΓΝΩΜΗΣ

Μετά την έγκρισή του από την εκτελεστική επιτροπή, το σχέδιο γνώμης υποβάλλεται στο διοικητικό συμβούλιο για έκδοση της σχετικής γνώμης. Οι γνώμες αποτελούν νομικές πράξεις της ΕΚΤ και κατά κανόνα εκδίδονται από το διοικητικό συμβούλιο.

Στη διαδικασία λήψης απόφασης μετέχουν και τα μέλη του γενικού συμβουλίου. Το διοικητικό συμβούλιο αποτελεί το όργανο λήψης αποφάσεων που είναι υπεύθυνο για

την έκδοση των γνωμών της ΕΚΤ, ενώ το γενικό συμβούλιο συμβάλλει στα συμβουλευτικά καθήκοντα της ΕΚΤ.

6 ΓΛΩΣΣΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ

Οι γνώμες τις οποίες ζητούν οι εθνικές αρχές εκδίδονται στην επίσημη γλώσσα του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους (ή, εφόσον υπάρχουν περισσότερες επίσημες γλώσσες, στη γλώσσα στην οποία διατυπώνεται το αίτημα διαβούλευσης) και στην αγγλική.

7 ΔΙΑΒΙΒΑΣΗ ΤΗΣ ΓΝΩΜΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΠΟΥ ΔΙΝΕΤΑΙ ΣΕ ΑΥΤΗ

Μετά την έκδοσή της, η γνώμη διαβιβάζεται στην αρχή που τη ζήτησε, συνοδευόμενη από επιστολή του προέδρου ή του αντιπροέδρου της ΕΚΤ στην επίσημη γλώσσα του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους (ή, εφόσον υπάρχουν περισσότερες επίσημες γλώσσες, στη γλώσσα στην οποία διατυπώνεται το αίτημα διαβούλευσης).

Το άρθρο 4 της απόφασης 98/415/ΕΚ ορίζει ότι η αρχή που εισηγείται τη νομοθετική διάταξη οφείλει να λάβει υπόψη της τη γνώμη της ΕΚΤ προτού να αποφασίσει ως προς την ουσία. Η γνώμη της ΕΚΤ πρέπει να γνωστοποιηθεί στην αρχή που θα κληθεί να εγκρίνει τη διάταξη, εφόσον η αρχή αυτή είναι διαφορετική από εκείνη που προπαρασκευάζει τις εν λόγω νομοθετικές διατάξεις.

Μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας λήψης της σχετικής απόφασης, η ΕΚΤ συνιστά την υποβολή σε αυτήν αντιγράφου του κειμένου των νομοθετικών διατάξεων, όπως αυτό οριστικά εγκρίθηκε.

8 ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

Το διοικητικό συμβούλιο έχει σταδιακά επεκτείνει την πολιτική διαφάνειας που ακολουθεί όσον αφορά τις διαβουλεύσεις με τις εθνικές αρχές. Αρχικά η ΕΚΤ δεν προέβαινε σε δημοσίευση των γνωμών που εκδίδονταν στο πλαίσιο της απόφασης 98/415/ΕΚ. Στην τελευταία παράγραφο κάθε γνώμης της η ΕΚΤ επισήμαινε ότι δεν θα είχε αντίρρηση σε δημοσιοποίησή της από την εθνική αρχή που τη ζήτησε, αφήνοντας το ζήτημα αυτό στη διακριτική ευχέρεια της εν λόγω αρχής. Οι γνώμες που εκδόθηκαν στο πλαίσιο της απόφασης 98/415/ΕΚ μεταξύ Σεπτεμβρίου 2002 και Ιανουαρίου 2005 δημοσιεύονταν έξι μήνες μετά την έκδοσή τους, με εξαίρεση τις γνώμες βαρύνουσας σημασίας από άποψη πολιτικής, οι οποίες δημοσιεύονταν αμέσως στην ιστοσελίδα της ΕΚΤ. Από τον Ιανουάριο του 2005 όλες οι γνώμες της ΕΚΤ δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα της αμέσως μετά την διαβίβασή τους στην αρχή που τις έχει ζητήσει, εκτός εάν ειδικοί λόγοι επιβάλλουν την παράλειψη της άμεσης αυτής δημοσίευσης. Στην τελευταία αυτή περίπτωση δημοσιεύονται το αργότερο έξι μήνες μετά την έκδοσή τους.

V ΤΗΡΗΣΗ ΤΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ

Προκειμένου να διασφαλιστεί η εκπλήρωση της υποχρέωσης διαβούλευσης με την ΕΚΤ, το άρθρο 4 της απόφασης 98/415/ΕΚ απαιτεί από κάθε κράτος μέλος να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα «για να εξασφαλίσει την αποτελεσματική τήρηση» της απόφασης. Το ΕΣΚΤ παρακολουθεί εντατικά τις νομοθετικές εξελίξεις σε εθνικό επίπεδο όσον αφορά τα σχέδια νομοθετικών διατάξεων που εμπίπτουν στο πεδίο των αρμοδιοτήτων της ΕΚΤ, οι δε ΕθνΚΤ και η ΕΚΤ συντάσσουν σε εσωτερικό επίπεδο εκθέσεις αναφορικά με την τήρηση της υποχρέωσης των εθνικών αρχών για διαβούλευση με την ΕΚΤ όσον αφορά σχέδια νομοθετικών διατάξεων που εμπίπτουν στο πεδίο των αρμοδιοτήτων της τελευταίας.

VI ΝΟΜΙΚΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΛΕΙΨΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ

Η παράλειψη διαβούλευσης με την ΕΚΤ για σχέδιο νομοθετικής διάταξης που εμπίπτει στο πεδίο των αρμοδιοτήτων της συνιστά παράβαση της απόφασης 98/415/ΕΚ και θα μπορούσε να οδηγήσει σε προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου στο πλαίσιο της διαδικασίας λόγω παραβάσεως. Βάσει του άρθρου 226 της συνθήκης¹⁰, τη διαδικασία κινεί κατά του κράτους μέλους η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Η υποχρέωση διαβούλευσης βάσει της απόφασης 98/415/ΕΚ είναι εξάλλου σαφής και ανεπιφύλακτη, πράγμα που σημαίνει ότι οι ιδιώτες μπορούν να την επικαλεστούν ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων. Εξ όσων γνωρίζει η ΕΚΤ, μέχρι σήμερα δεν έχουν κληθεί εθνικά δικαστήρια να αποφανθούν για το κύρος ή το αντιτάξιμο εθνικής διάταξης που έχει εκδοθεί χωρίς διαβούλευση με την ΕΚΤ, ούτε έχει μέχρι στιγμής υποβληθεί στο Δικαστήριο αίτηση έκδοσης προδικαστικής απόφασης όσον αφορά το ζήτημα αυτό. Ωστόσο, έχει επανειλημμένα ζητηθεί από το Δικαστήριο να αποφανθεί για το αντιτάξιμο εθνικής διάταξης που θεσπίστηκε χωρίς να έχει προηγουμένως κοινοποιηθεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, όπως απαιτούν ορισμένες κοινοτικές πράξεις¹¹.

Στις υποθέσεις αυτές το Δικαστήριο έκρινε ότι εθνική διάταξη που έχει θεσπιστεί κατά παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας δεν αντιτάσσεται σε ιδιώτες. Κατά πάγια επίσης νομολογία του Δικαστηρίου, όλα τα μέσα παροχής έννομης προστασίας που κανονικά παρέχονται από το εθνικό δίκαιο πρέπει να τίθενται στη διάθεση των ενδιαφερομένων που επιζητούν να προβάλουν δικαιώματά τους, τα οποία απορρέουν από το κοινοτικό δίκαιο¹². Στα κράτη μέλη, στα οποία οι ιδιώτες έχουν το δικαίωμα να κινήσουν διαδικασία για την ακύρωση εθνικής νομοθετικής διάταξης λόγω σοβαρής διαδικαστικής της πλημμέλειας, θα πρέπει να έχουν και το δικαίωμα να ζητούν την ακύρωση εθνικών νομοθετικών διατάξεων που θεσπίστηκαν κατά παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας του κοινοτικού δικαίου, όπως είναι η παράλειψη προηγούμενης διαβούλευσης με την ΕΚΤ. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να γνωρίζουν ότι υπάρχει ενδεχομένως ο κίνδυνος, οι ιδιώτες, με βάση τη νομολογία του Δικαστηρίου, να προσφεύγουν ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων με σκοπό να επιτύχουν την έκδοση απόφασης που επηρεάζει το κύρος ή το αντιτάξιμο εθνικής νομοθετικής διάταξης η οποία έχει θεσπιστεί κατά παράβαση της υποχρέωσης διαβούλευσης που επιβάλλει η απόφαση 98/415/ΕΚ.

10 Σε περίπτωση που ορισμένη ΕθνΚΤ, η οποία διαθέτει κανονιστική αρμοδιότητα, παραλείψει να προβεί σε διαβούλευση κατά τους όρους της απόφασης 98/415/ΕΚ, τη διαδικασία λόγω παραβάσεως μπορεί να κινήσει η ίδια η ΕΚΤ δυνάμει του άρθρου 237 στοιχείο δ) της συνθήκης και του άρθρου 35.6 του καταστατικού.

11 Μεταξύ άλλων βλ. έπε υπόθεση 174/84 *Bulk Oil*, Συλλογή 1986, σ. 559, υπόθεση 380/87 *Enichem Base*, Συλλογή 1989, σ. 2491, υπόθεση C-194/94 *CIA Security International*, Συλλογή 1996, σ. I-2201, υπόθεση C-226/97 *Lemmens*, Συλλογή 1998, σ. I-3711, υπόθεση C-235/95 *AGS Assedic Pas-de-Calais*, Συλλογή 1998, σ. I-4531, υπόθεση C-443/98 *Unilever*, Συλλογή 2000, σ. I-7535 και υπόθεση C-159/00 *Sapod Audic*, Συλλογή 2002, σ. I-5031.

12 Για παράδειγμα, βλ. έπε υπόθεση 158/80 *Rewe*, Συλλογή 1981, σ. 1805.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

I ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ 29^{ΗΣ} ΙΟΥΝΙΟΥ 1998 ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΜΕ ΤΙΣ ΕΘΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ (98/415/ΕΚ)¹³

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 105 παράγραφος 4 και το άρθρο 4 του προσαρτημένου στην εν λόγω συνθήκη πρωτοκόλλου για το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας,

την πρόταση της Επιτροπής (1),

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (2),

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ιδρύματος (3),

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 106 παράγραφος 6 της συνθήκης και στο άρθρο 42 του εν λόγω πρωτοκόλλου,

Εκτιμώντας:

(1) ότι η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ), θα συσταθεί μόλις διοριστεί η εκτελεστική επιτροπή της·

(2) ότι η συνθήκη ορίζει ότι οι εθνικές αρχές ζητούν τη γνώμη της ΕΚΤ για κάθε σχέδιο νομοθετικής διάταξης που εμπίπτει στο πεδίο των αρμοδιοτήτων της· ότι το Συμβούλιο ορίζει τα όρια και τους όρους αυτής της διαβούλευσης·

(3) ότι αυτή η υποχρέωση διαβούλευσης με την ΕΚΤ που επιβάλλεται στις αρχές των κρατών μελών δεν πρέπει να θίγει τις αρμοδιότητες των εν λόγω αρχών στους τομείς που αποτελούν το αντικείμενο της συγκεκριμένης διάταξης· ότι τα κράτη μέλη πρέπει να ζητούν τη γνώμη της ΕΚΤ για κάθε νομοσχέδιο που εμπίπτει στο πεδίο των αρμοδιοτήτων της σύμφωνα με το άρθρο 105 παράγραφος 4 της συνθήκης· ότι ο κατάλογος των επί μέρους τομέων που περιλαμβάνονται στο άρθρο 2 της παρούσας απόφασης δεν είναι εξαντλητικός· ότι η έκτη περίπτωση του άρθρου 2 της παρούσας απόφασης δεν θίγει την παρούσα εκχώρηση αρμοδιοτήτων όσον αφορά πολιτικές που σχετίζονται με την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων και με τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος·

(4) ότι τα νομισματικά καθήκοντα και πράξεις του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών (ΕΣΚΤ) ορίζονται στο καταστατικό του ΕΣΚΤ και της ΕΚΤ· ότι οι κεντρικές τράπεζες των συμμετεχόντων κρατών μελών αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα του ΕΣΚΤ

¹³ ΕΕ L 189 της 3.7.1998, σ. 42.

και πρέπει να ενεργούν σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές και οδηγίες της ΕΚΤ· ότι, κατά τη διάρκεια του τρίτου σταδίου της οικονομικής και νομισματικής ένωσης (ΟΝΕ), οι αρχές των μη συμμετεχόντων κρατών μελών πρέπει να ζητούν τη γνώμη της ΕΚΤ για τα σχέδια νομοθετικών διατάξεων που αφορούν τα μέσα της νομισματικής πολιτικής·

(5) ότι, για όσο χρονικό διάστημα ένα κράτος μέλος δεν συμμετέχει στη νομισματική πολιτική του ΕΣΚΤ, η παρούσα απόφαση δεν αφορά τις αποφάσεις που λαμβάνονται από τις αρχές αυτού του κράτους μέλους στο πλαίσιο της εφαρμογής της νομισματικής του πολιτικής·

(6) ότι η διαβούλευση με την ΕΚΤ δεν πρέπει να παρατείνει υπέρ του δέοντος τις διαδικασίες για την έγκριση νομοθετικών διατάξεων στα κράτη μέλη· ότι, ωστόσο, οι προθεσμίες που διαθέτει η ΕΚΤ για να διατυπώσει τη γνώμη της πρέπει να της επιτρέπουν να εξετάζει με την απαιτούμενη επιμέλεια τα διαβιβαζόμενα κείμενα· ότι, σε περιπτώσεις κατεπείγοντος, για τις οποίες θα δηλώνονται οι λόγοι, παραδείγματος χάριν εξαιτίας της ευαισθησίας της αγοράς, τα κράτη μέλη μπορούν να τάσσουν προθεσμία μικρότερη του ενός μηνός, η οποία αντικατοπτρίζει το επειγόν της καταστάσεως· ότι, ιδίως στην περίπτωση αυτή, θα πρέπει να διεξάγεται διάλογος μεταξύ των εθνικών αρχών και της ΕΚΤ ώστε να μπορούν να λαμβάνονται υπόψη τα εκατέρωθεν συμφέροντα·

(7) ότι, σύμφωνα με τις παραγράφους 5 και 8 του πρωτοκόλλου αριθ. 11 το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη, η παρούσα απόφαση δεν εφαρμόζεται στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας εφόσον το κράτος μέλος αυτό δεν μεταβαίνει στο τρίτο στάδιο της ΟΝΕ·

(8) ότι, μεταξύ της ημερομηνίας συστάσεως της ΕΚΤ και της ενάρξεως του τρίτου σταδίου της ΟΝΕ, οι εθνικές αρχές πρέπει να ζητούν τη γνώμη της ΕΚΤ, σύμφωνα με την απόφαση 93/717/ΕΚ⁽⁴⁾ και το άρθρο 109 Α παράγραφος 2 της συνθήκης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

1. Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης, νοούνται ως:

«συμμετέχον κράτος μέλος»: ένα κράτος μέλος που έχει υιοθετήσει το ενιαίο νόμισμα σύμφωνα με τη συνθήκη·

«σχέδια νομοθετικών διατάξεων»: οι διατάξεις οι οποίες αφ' ής στιγμής καθίστανται νομικά δεσμευτικές και τυγχάνουν γενικής εφαρμογής στο έδαφος κράτους μέλους, θεσπίζουν κανόνες για αόριστο αριθμό περιπτώσεων και απευθύνονται σε αόριστο αριθμό φυσικών ή νομικών προσώπων.

2. Τα σχέδια νομοθετικών διατάξεων δεν περιλαμβάνουν τα σχέδια διατάξεων με αποκλειστικό σκοπό τη μεταφορά των κοινοτικών οδηγιών στο δίκαιο των κρατών μελών.

Άρθρο 2

1. Οι αρχές των κρατών μελών ζητούν τη γνώμη της ΕΚΤ για κάθε σχέδιο νομοθετικής διάταξης που εμπίπτει στο πεδίο των αρμοδιοτήτων της σύμφωνα με τη συνθήκη, ιδίως όσον αφορά:

- νομισματικά θέματα,
- μέσα πληρωμής,
- τις εθνικές κεντρικές τράπεζες,
- τη συλλογή, επεξεργασία και διανομή των στατιστικών στοιχείων σχετικά με το νομισματικό, χρηματοπιστωτικό και τραπεζικό τομέα, καθώς και σχετικά με τα συστήματα πληρωμών και το ισοζύγιο πληρωμών,
- τα συστήματα συμψηφισμού και πληρωμών,
- τους κανόνες που εφαρμόζονται στους χρηματοδοτικούς οργανισμούς, εφόσον επηρεάζουν σημαντικά τη σταθερότητα χρηματοδοτικών οργανισμών και χρηματαγορών.

2. Επιπλέον, οι αρχές των κρατών μελών που δεν είναι συμμετέχοντα κράτη μέλη, ζητούν τη γνώμη της ΕΚΤ για κάθε σχέδιο νομοθετικής διάταξης που αφορά τα μέσα της νομισματικής πολιτικής.

3. Η ΕΚΤ, αμέσως μόλις παραλαμβάνει σχέδιο νομοθετικής διάταξης, κοινοποιεί στις αρχές που ζητούν τη γνώμη της κατά πόσον το εν λόγω σχέδιο εμπίπτει, κατά τη γνώμη της, στον τομέα των αρμοδιοτήτων της.

Άρθρο 3

1. Οι αρχές των κρατών μελών που προπαρασκευάζουν νομοθετική διάταξη μπορούν, εφόσον το θεωρήσουν αναγκαίο, να θέτουν στην ΕΚΤ προθεσμία για τη διατύπωση της γνώμης της, η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη του ενός μηνός από την ημερομηνία κατά την οποία ο πρόεδρος της ΕΚΤ παραλαμβάνει κοινοποίηση για το σκοπό αυτό.

2. Η προθεσμία μπορεί να μειώνεται, σε περίπτωση κατεπείγοντος. Στην περίπτωση αυτή, η αρχή που ζητάει τη γνώμη αναφέρει τους λόγους του κατεπείγοντος.

3. Η ΕΚΤ μπορεί να ζητάει εγκαίρως την παράταση της προθεσμίας για τέσσερις επιπλέον εβδομάδες. Η αρχή η οποία ζητάει τη γνώμη δεν μπορεί να απορρίπτει αυτό το αίτημα χωρίς εύλογη αιτία.

4. Μετά την εκπνοή της προθεσμίας, η έλλειψη γνώμης δεν εμποδίζει την εθνική αρχή η οποία ζητάει τη γνώμη, να ενεργήσει περαιτέρω. Ωστόσο, εάν η γνώμη της ΕΚΤ παραληφθεί μετά την εκπνοή της προθεσμίας, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να γνωστοποιηθεί στις αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 4.

Άρθρο 4

Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει την αποτελεσματική τήρηση της παρούσας απόφασης. Για το σκοπό αυτό, μεριμνά ώστε η γνώμη της ΕΚΤ να ζητείται σε εύλογο στάδιο, για να μπορέσει να τη λάβει υπόψη της η αρχή που εισηγείται το σχέδιο της νομοθετικής διάταξης πριν λάβει απόφαση ως προς την ουσία, και μεριμνά επίσης ώστε η γνώμη της ΕΚΤ να γνωστοποιηθεί στην αρχή που θα κληθεί να εγκρίνει τη διάταξη, εφόσον η αρχή αυτή είναι διαφορετική από εκείνη που προπαρασκευάζει τις εν λόγω νομοθετικές διατάξεις.

Άρθρο 5

1. Η παρούσα απόφαση εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 1999.
2. Η απόφαση 93/717/ΕΚ καταργείται από την 1η Ιανουαρίου 1999.

Άρθρο 6

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 29 Ιουνίου 1998.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

R. COOK

(¹) ΕΕ C 118 της 17. 4. 1998, σ. 11.

(²) ΕΕ C 195 της 22. 6. 1998.

(³) Γνώμη που διατυπώθηκε στις 6 Απριλίου 1998 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

(⁴) ΕΕ L 332 της 31. 12. 1993, σ. 14.

2 ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΤΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΣΑΝ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΡΥΘΜΙΣΗΣ ΒΑΣΕΙ ΣΧΕΔΙΩΝ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΖΗΤΗΘΗΚΕ Η ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΕΚΤ ΚΑΙ, ΠΑΛΙΟΤΕΡΑ, ΤΟΥ ΕΝΙ ¹⁴

Αριθμός γνώμης

Νόμισμα και μέσα πληρωμών

Ηλεκτρονικό εμπόριο

– ηλεκτρονικές πληρωμές και μέσα ηλεκτρονικών πληρωμών CON/2000/11

– έκδοση ηλεκτρονικού χρήματος CON/2002/1

Τραπεζογραμμάτια και κέρματα ευρώ

CON/2004/28, CON/2004/17, CON/2003/29, CON/2001/1, CON/1997/4, CON/1994/1

– κυκλοφορία/διανομή τραπεζογραμμάτων και κερμάτων CON/2004/28, CON/1999/14

– κυκλοφορία αναμνηστικών κερμάτων CON/2002/12, CON/2000/13, CON/1999/12, CON/1999/10, CON/1998/18

– εμπορική αναπαραγωγή τραπεζογραμμάτων CON/1996/13

– εφοδιασμός τραπεζογραμμάτων και κερμάτων ευρώ CON/2001/21, CON/2001/14

– έκδοση τραπεζογραμμάτων και κερμάτων CON/2002/7, CON/2000/14, CON/1999/10, CON/1999/3, CON/1997/18

– υπερπόντια διαμερίσματα CON/1998/9

Εισαγωγή του ευρώ

CON/2001/37, CON/2001/29, CON/2001/19, CON/2001/9, CON/2001/1, CON/2000/25, CON/2000/22, CON/2000/21, CON/2000/15, CON/1999/10, CON/1999/2, CON/1998/48, CON/1998/42, CON/1998/36, CON/1998/31, CON/1998/23,

¹⁴ Το παράρτημα 2 περιέχει μία ενδεικτική ανασκόπηση των θεμάτων που ρυθμίζονται βάσει σχεδίων εθνικών διατάξεων για τα οποία έχει ζητηθεί η γνώμη της ΕΚΤ (και, παλαιότερα, του ΕΝΙ).

Αριθμός γνώμης

	CON/1998/19, CON/1998/18, CON/1998/11, CON/1998/9, CON/1998/8, CON/1998/6, CON/1998/2, CON/1998/1, CON/1997/30, CON/1997/24, CON/1997/18, CON/1997/17
– βοηθητικά μέτρα για την εισαγωγή του ευρώ	CON/1998/8, CON/1998/1
– τραπεζογραμμάτια και κέρματα εκφρασμένα σε εθνικό νόμισμα	CON/2002/31, CON/2002/15, CON/2002/6, CON/2001/26, CON/2001/20, CON/2001/1
– βασικά επιτόκια και επιτόκια αναφοράς	CON/1998/59
– μετάβαση από πλευράς χρηματικού	CON/2001/26, CON/2001/15, CON/2001/7, CON/2001/1
– αποϋλοποίηση μετοχών στη διάρκεια της μετάβασης στο ευρώ	CON/1999/4
– προεξοφλητικό επιτόκιο	CON/1997/24
– διπλή αναγραφή τιμών	CON/1998/8
– ισοτιμία του ευρώ	CON/1997/12
– πράξεις συναλλάγματος	CON/2004/34, CON/2003/29
– ιδιότητα νόμιμου χρήματος	CON/2004/17, CON/2003/29, CON/2002/31, CON/2002/12, CON/2002/6, CON/2001/20, CON/2001/1, CON/2000/29, CON/2000/17
– επανέκφραση εταιρικών μεριδίων σε ευρώ	CON/1998/11
– επανέκφραση χρηματοπιστωτικών μέσων σε ευρώ	CON/1997/17
– επανέκφραση εθνικού νομίσματος σε ευρώ	CON/2002/31, CON/2001/1, CON/1998/18
– επανέκφραση δημόσιου και ιδιωτικού χρέους σε ευρώ	CON/1998/19, CON/1998/11
– κανόνες στρογγυλοποίησης	CON/2002/15, CON/1998/48, CON/1998/19, CON/1998/1
– τεχνικές προδιαγραφές κερμάτων ευρώ	CON/2000/29, CON/2000/13

Αριθμός γνώμης

Προστασία του ευρώ

- δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας CON/2002/26, CON/1999/12, CON/1998/18
- παραχάραξη CON/2003/29, CON/2002/26, CON/2002/17, CON/2001/40, CON/2001/22, CON/2001/16, CON/2000/16, CON/1999/10
- ανακύκλωση τραπεζογραμματίων και κερμάτων ευρώ CON/2004/8

Εθνικές κεντρικές τράπεζες

Λογιστική, υποβολή στοιχείων και ελεγκτική

- λογιστικό καθεστώς CON/2002/7, CON/1998/62
- ετήσιοι λογαριασμοί CON/1998/62, CON/1998/35
- εθνικός έλεγχος CON/2002/22

Μέλη των οργάνων λήψης αποφάσεων

- CON/2003/3, CON/2000/26, CON/1998/6, CON/1997/26, CON/1997/25, CON/1996/5
- επαγγελματικό απόρρητο CON/2003/28, CON/1998/7, CON/1998/5
- εχέγγυα θητείας CON/1997/26, CON/1997/25
- θητείες CON/2004/16, CON/1997/15, CON/1997/10
- δικαιώματα ψήφου CON/1997/25

Καθήκοντα του ΕΣΚΤ

- CON/2003/27, CON/2002/16, CON/2000/7, CON/1998/5, CON/1997/18, CON/1997/8, CON/1996/10, CON/1994/1

Ανεξαρτησία

- CON/2004/1, CON/2003/27, CON/2003/22, CON/2002/14, CON/2001/28, CON/2001/17, CON/1999/16, CON/1998/38, CON/1998/13, CON/1998/6, CON/1997/32, CON/1997/8

	<i>Αριθμός γνώμης</i>
– σχέσεις με την κυβέρνηση	CON/2002/7, CON/1997/25, CON/1997/8, CON/1996/10, CON/1995/11
– σχέσεις με το κοινοβούλιο	CON/2001/17, CON/1998/6, CON/1997/26, CON/1996/5, CON/1996/4
– τήρηση λογαριασμών του δημοσίου σε ΕθνΚΤ	CON/1994/6
Υποχρεωτικά ελάχιστα αποθεματικά	CON/1998/62, CON/1998/47, CON/1998/43, CON/1998/41, CON/1995/2, CON/1994/5
Νομισματική πολιτική	CON/2002/21
Καθήκοντα που δεν σχετίζονται με εκείνα του ΕΣΚΤ	CON/1997/3, CON/1997/2, CON/1996/16
Συμμετοχή σε διεθνή νομισματικά ιδρύματα	CON/1997/16, CON/1997/10
Σταθερότητα τιμών	CON/2002/27, CON/1998/5, CON/1997/30, CON/1997/20, CON/1997/10, CON/1995/11
Απαγόρευση νομισματικής χρηματοδότησης	CON/1998/45, CON/1995/14
Προληπτική εποπτεία	CON/2003/23, CON/2003/7, CON/1995/15, CON/1994/11
Διαθέσιμα σε συνάλλαγμα και χρυσό	CON/2004/6, CON/2000/17, CON/1998/22, CON/1996/16
Καταστατικό ΕθνΚΤ	CON/2003/29, CON/2003/15, CON/2003/4, CON/2002/7, CON/2000/15, CON/2000/7, CON/1998/25, CON/1999/18, CON/1998/13, CON/1998/12, CON/1998/7, CON/1994/1
– διατάξεις σχετικές με τον προϋπολογισμό	CON/2002/31, CON/2002/30, CON/2001/17, CON/1997/26
– λειτουργία και οργάνωση υπερπόντιων διαμερισμάτων	CON/1999/20
Παροχή ενδοημερήσιας πίστωσης στο Δημόσιο χωρίς εξασφάλιση	CON/1997/8

Αριθμός γνώμης

Συλλογή, επεξεργασία και διανομή των στατιστικών στοιχείων σχετικά με το νομισματικό, χρηματοπιστωτικό και τραπεζικό τομέα, καθώς και σχετικά με τα συστήματα πληρωμών και το ισοζύγιο πληρωμών

Στατιστική ισοζυγίου πληρωμών

CON/2003/8, CON/2002/29,
CON/2002/21, CON/1998/45

Γενική στατιστική

– συλλογή στατιστικών πληροφοριών

CON/2004/24, CON/2002/29,
CON/2002/21, CON/2000/28,
CON/1999/22, CON/1998/30,
CON/1998/28, CON/1995/6

– δημοσίευση των όρων επιτοκίων

CON/2002/28

Στοιχεία νομισματικής και τραπεζικής στατιστικής

CON/2004/2, CON/1998/30

Υποχρεώσεις παροχής στοιχείων

CON/2003/1, CON/2002/29,
CON/2002/2

Στατιστικές λειτουργίες ΕθνΚΤ

CON/20003/8, CON/2002/28,
CON/1998/45, CON/1997/12,
CON/1996/5, CON/1996/4,
CON/1995/11

Συστήματα συμψηφισμού και πληρωμών

Ασφάλειες, εκκαθάριση, συμφωνίες επαναγοράς

CON/2004/27, CON/1998/42,
CON/1998/29, CON/1998/25,
CON/1996/5, CON/1995/13,
CON/1995/12

Διαδικασίες πτώχευσης

– «ρήτρα μηδενικής ώρας»

CON/1998/9, CON/1998/3,
CON/1996/4

Ενέχυρο επί τίτλων

CON/1995/12

Επίβλεψη των συστημάτων πληρωμών

CON/2003/15, CON/1998/3,
CON/1996/10, CON/1996/4

Συστήματα πληρωμών – γενικά

CON/2003/15, CON/2003/14,
CON/2002/1, CON/1998/9,
CON/1998/3, CON/1997/4

	<i>Αριθμός γνώμης</i>
Συστήματα διακανονισμού τίτλων – γενικά	CON/1998/42, CON/1998/9, CON/1998/3
TARGET	CON/2001/5, CON/2000/5, CON/1999/19, CON/1999/13, CON/1999/9
– ΣΔΣΧ	CON/1995/12
Κινητές αξίες	CON/2004/22
Κανόνες που εφαρμόζονται στους χρηματοδοτικούς οργανισμούς, εφόσον επηρεάζουν σημαντικά τη σταθερότητα χρηματοδοτικών οργανισμών και χρηματαγορών	
Πιστωτικά ιδρύματα	CON/2003/25, CON/2001/35 CON/1998/25
Ενδιάμεσοι χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί	CON/2003/25, CON/2001/35
Συμφωνίες παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας	CON/2004/27, CON/2003/11, CON/2003/2, CON/2002/8, CON/1998/26, CON/1997/6, CON/1996/15
Διαμεσολαβητής για θέματα χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών	CON/2003/24
Χορήγηση δανείων με τιμαριθμική ρήτρα από πιστωτικά ιδρύματα	CON/2004/20
Νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότηση της τρομοκρατίας	CON/2003/25, CON/2002/24, CON/2002/5, CON/2002/4, CON/1997/4
Αρχή της ελεύθερης κίνησης των κεφαλαίων	CON/1995/15
– φόρος συναλλαγματικών πράξεων	CON/2004/34
Σταθερότητα χρηματοπιστωτικών αγορών	CON/2002/1, CON/2001/35, CON/1998/42, CON/1997/4, CON/1997/2, CON/1997/3, CON/1994/11
– εξωχρηματιστηριακές αγορές	CON/2003/7

Αριθμός γνώμης

Χρηματιστήρια αξιών

CON/1999/4, CON/1997/21,
CON/1994/11

**Εποπτεία πιστωτικών και χρηματο-
πιστωτικών ιδρυμάτων**

CON/2004/21, CON/2003/24,
CON/2003/19, CON/2002/18,
CON/2001/35, CON/1997/2

Μέσα νομισματικής πολιτικής

**Μέσα νομισματικής πολιτικής μη συμμετεχόντων
κρατών μελών**

CON/1995/17, CON/1997/27

- σύστημα παροχής πληροφοριών κεντρικών
τραπεζών, μέθοδος και προθεσμίες παροχής
στοιχείων
- ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος
- υποχρεώσεις τήρησης ελάχιστων αποθεματικών
- πρόγραμμα στατιστικών ερευνών
- εποπτεία χρηματοπιστωτικών αγορών

CON/2004/33

CON/2004/25

CON/2004/29

CON/2004/36

CON/2004/31

